SAMAEL AUN WEOR

Οι Επτά Λέξεις

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΑΡΙΟΥΣ

Όταν ο μυημένος έχει κάνει να φθάσει, η Κουνταλίνι του Αστρικού σώματος μέχρι τη καρδιά, τότε περνά από τον συμβολικό θάνατο και ανάσταση του Κυρίου Μας Ιησού Χριστού.

Στους εσωτερικούς κόσμους ζει τότε ο μυημένος όλο το δράμα του Γολγοθά σε Αστρικό σώμα.

Ο Ιούδας του τον δολοφονεί και ένας γιός του Ιούδα καρφώνει στην καρδιά του μυημένου τη λόγχη με την οποία ο Λογκίνους πλήγωσε το πλευρό του Κυρίου. Τότε παραδίδονται στον Μυημένο οι 7 τρομερές λέξεις του Γολγοθά, που δίνουν δύναμη στον Δάσκαλο πάνω στα 7 μεγάλα Κοσμικά επίπεδα. Αυτές οι 7 λέξεις είναι χαραγμένες με ψηφία της Φωτιάς στις 7 Κολόνες του τρομερά Θεϊκού Ναού της Σοφίας.

Όλο αυτό το δράμα του Γολγοθά πρέπει να το βιώσει κανείς στο εσωτερικό του Αστρικού επιπέδου με τον Τρίτο Βαθμό της Δύναμης της ΦΩΤΙΑΣ.

Οι 7 λέξεις ανταποκρίνονται στους 7 Βαθμούς της Δύναμης της ΦΩΤΙΑΣ, και στις 7 γλώσσες πύρινης Φωτιάς του Δράκοντα της Σοφίας.

Όταν ο Τρίτος Βαθμός της Δύναμης της Φωτιάς φθάσει μέχρι τη καρδιά, αυτή λάμπει και απαστράπτει σαν ένας Ήλιος εξαίσιας ομορφιάς.

Ο Τρίτος Βαθμός της Δύναμης της Φωτιάς Χριστικοποιεί εντελώς το Αστρικό σώμα και ανοίγει εντελώς τα Τσάκρας του Αστρικού σώματος.

Στα κοινά και κανονικά άτομα, τα Τσάκρας είναι μόνον αισθητήρια της Ζωικής Ψυχής, στενά συσχετισμένα με τις ψυχικό-βιολογικές λειτουργίες του ανθρώπινου οργανισμού, επειδή τα ΤΑΤΒΑΣ εισέρχονται στους ενδοκρινείς μας Αδένες για να μετατραπούν σε ΟΡΜΟΝΕΣ.

Και τα Αστρικά Τσάκρας είναι, η πόρτα εισόδου για τα ΤΑΤΒΑΣ.

Αλλά όταν ο Τρίτος Βαθμός της Δύναμης της ΦΩΤΙΑΣ χριστικοποιεί το Αστρικό σώμα, τότε τα Τσάκρας μετατρέπονται στις 7 Εκκλησίες για τις οποίες μας μιλά η Αποκάλυψη.

Λέγαμε στο τιτλοφορούμενο έργο μας "Η Επανάσταση του Μπελ", ότι οι 7 Εκκλησίες βρίσκονται εγκαθιδρυμένες στην Πνευματική Ψυχή ή σώμα της Συνείδησης και αυτό έτσι είναι. Αλλά ο Τρίτος Βαθμός Δύναμης της ΦΩΤΙΑΣ ανοίγει τα Αστρικά Τσάκρας. Τότε αυτά μετατρέπονται στις ίδιες τις 7 Εκκλησίες. Πριν, ήταν σαφώς αισθητήρια της Ζωικής-Ψυχής.

Εκείνος που μοναδικά ασχολείται για την ανάπτυξη των Τσάκρας χωρίς να δουλεύει για την Χριστικοποίησή του, μετατρέπεται σε μαύρο μάγο.

Ο Θεός ΑΓΚΝΙ, Θεός της ΦΩΤΙΑΣ, αποκαθιστά τις πύρινες δυνάμεις κάθε σώματος δια μέσου κάθε μιας από τις 7 Μεγάλες Μυήσεις των Μεγάλων Μυστηρίων.

Αν τον δούμε διορατικά, ο Θεός ΑΓΚΝΙ μοιάζει σαν ένα νεογέννητο παιδί, και είναι μια τρομερή μεγαλειότητα του Σύμπαντος.

Με το γεγονός του Γολγοθά στο Αστρικό σώμα, αυτό το σώμα μετατρέπεται σ' έναν ζωντανό Ναζαρηνό, γεμάτο από δύναμη και δόξα.

Γι' αυτό λέμε στην Λειτουργία μας: "Πιστεύω στον Υιό, τον ΚΟΣΜΙΚΟ ΧΡΙΣΤΟ, την ισχυρή Αστρική Μεσολάβηση που συνδέει την φυσική μας προσωπικότητα με το ανώτατο σύμφυτο του ΗΛΙΑΚΟΥ ΠΑΤΕΡΑ".

Στην Τρίτη Μύηση των Μεγάλων Μυστηρίων, το Αστρικό σώμα περνάει από τον συμβολικό θάνατο και ανάσταση του Θεϊκού Ραβί της Γαλιλαίας.

Και διορατικά βλέπουμε τότε τον Υιό του Ανθρώπου, τον ΧΡΙΣΤΟ Μας, στον Σταυρό του, και να εισέρχεται στο Άγιο Μνήμα του από γυαλί, πριν από την ΑΝΑΣΤΑΣΗ.

Ο Μυημένος δοκιμάζεται μετά από μια Αστρική Δύναμη και οι μαύροι μάγοι γεμάτοι από θυμό, επιτίθενται στον Μυημένο αδιάκοπα. Οι 7 λέξεις κάνουν τότε τον Μυημένο παντοδύναμο και ισχυρό.

Το κρυφό όνομα του Αστρικού σώματος είναι: **"ΖΑΡΗΝΑΤΗ – ΡΑΑΝΕΑΗ"**.

Το όνομα του Αστρικού σώματος συνίσταται από τα σύνθετα ονόματα: το πρώτο είναι ΖΑΡΗΝΑΤΗ. Αυτό το μάντραμ ανταποκρίνεται στο Κατώτερο Αστρικό μας, και η δεύτερη λέξη: ΡΑΑΝΕΑΗ, είναι ο Υιός, ο ΚΟΣΜΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ μας,

που συνδέει την φυσική προσωπικότητά μας με το ανώτατο σύμφυτο του ΗΛΙΑΚΟΥ ΠΑΤΕΡΑ.

Οι μαθητές μας πρέπει να αποκτήσουν την δύναμη να εξέρχονται, με Αστρικό σώμα. Αυτή η δύναμη αποκτιέται, φωνοποιώντας καθημερινά για μια ώρα το Ιερό μάντραμ "EGIPTO". Το φωνήεν "Ε", κάνει να δονείται ο Θυρεοειδής αδένας, και απονέμει στον άνθρωπο την δύναμη της κρυφής ακοής. Το "Ο", αφυπνίζει το Τσάκρα του ήπατος και όταν πλέον αυτό το Τσάκρα φθάσει στην πλήρη του ανάπτυξη, τότε ο άνθρωπος μπορεί να εισέρχεται και να εξέρχεται από το σώμα κάθε φορά που επιθυμεί. Το φωνήεν "Ι" συνδυαζόμενο με το ψηφίο "Ρ" αναπτύσσει στον άνθρωπο την διορατικότητα και την δύναμη για να εξέρχεται ο άνθρωπος με το αστρικό του σώμα, από το παράθυρο του Μπραχάμα, που είναι ο Αδένας Πινεάλ. Το ψηφίο "Τ" κτυπά επάνω στο φωνήεν "Ο" βαθιά συνδεδεμένο με το Τσάκρα της Καρδιάς και έτσι μπορεί ο άνθρωπος να αποκτήσει τη δύναμη για να αποσπάται από αυτό το πλέγμα και να εξέρχεται με Αστρικό σώμα.

Η ορθή προφορά του Μάντραμ είναι έτσι:

ΕΕΕΕΕΕΕΕΕΕGGGGGGGGIIIIIIIIIPPPPPPPPPTOOOOOOOOO

Εκείνος που ακόμη δεν έχει καταφέρει να εξέρχεται με Αστρικό σώμα με τα κλειδιά μας, είναι διότι δεν έχει αυτή τη δύναμη, και τότε πρέπει να την αποκτήσει πρώτα, φωνοποιώντας κατά την διάρκεια μιας ώρας καθημερινά το μάντραμ "EGIPTO". Αυτό το μάντραμ αναπτύσσει ολοκληρωτικά τα Τσάκρας που σχετίζονται με το ξεδίπλωμα του Αστρικού σώματος, και έτσι αποκτά ο μαθητής τη δύναμη να εισέρχεται και να εξέρχεται από το φυσικό σώμα θεληματικά. Από την ώρα που θα επιτύχει τη δύναμη για το Αστρικό ξεδίπλωμα, ο μαθητής θα μπορεί να εισέρχεται και να εξέρχεται από το φυσικό σώμα θεληματικά.

Το αιγυπτιακό μάντραμ που χρησιμοποιείται για να εξερχόμαστε με αστρικό σώμα, είναι το ακόλουθο: "ΦΑΡΑΟΝ". Αυτό το μάντραμ φωνοποιείται κατά την διάρκεια εκείνων των στιγμών μετάβασης μεταξύ της επαγρύπνησης και του ύπνου, έχοντας τον νου τοποθετημένο στις πυραμίδες της Αιγύπτου. Η ορθή προφορά αυτού του μάντραμ είναι έτσι:

ΦΦΦΦΦΦΑΑΑΑΑΑΑΑΡΡΡΡΡΡΡΑΑΑΑΑΑΑΟΟΟΟΟΟΟΝΝΝΝΝΝΝ

Αυτό το μάντραμ είναι για να βγαίνουμε με Αστρικό σώμα και όπως ήδη είπαμε, προφέρεται κατά τις στιγμές μετάβασης μεταξύ της επαγρύπνησης και του ύπνου, συγκεντρώνοντας τον νου στις πυραμίδες της Αιγύπτου. Αλλά οι μαθη-

τές που δεν έχουν τη δύναμη να βγαίνουν με Αστρικό σώμα, πρέπει να την αποκτήσουν πρώτα, φωνοποιώντας κατά την διάρκεια μιας ώρας καθημερινά, όπως ήδη είπαμε, το μάντραμ "EGIPTO".

Με την Τρίτη Μύηση των Μεγάλων Μυστηρίων, συντελείται ο θάνατος σε μας, η ταφή και η ανάσταση του ΧΡΙΣΤΟΥ μας.

Και την τρίτη μέρα ανεγείρεται από τον κρυστάλλινο τάφο του (Άγιο Μνήμα) ο Μεσολαβητής μας, το Αστρικό μας σώμα ο ΚΟΣΜΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ.

Και η ανάσταση και επίσημη γιορτή, λαμβάνεται μετά στους ανώτερους κόσμους συνείδησης.

Ο Εσώτερος Δάσκαλος παρίσταται στην επίσημη γιορτή του, χωρίς υλικά οχήματα κανενός είδους. "Υπέροχος είναι ο θάνατος με νίκη".

Το μάντραμ "EPHRAIM" (ΕΦΡΑΪΜ) έχει την δύναμη ν' αναπτύσσει όλα τα Τσάκρας και δυνάμεις του ΚΟΣΜΙΚΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ μας.

Αυτό το μάντραμ προφέρεται, έτσι:

EEEEEEEEPPPPPPPPHHHHHHHHRRRRRRRAAAAAAAAIIIIIIIIMMMMMMMM

Όλες οι κρυφές δυνάμεις του Αστρικού σώματος εισέρχονται σε δραστηριότητα με αυτό το δυνατό αιγυπτιακό μάντραμ.

Το φωνήεν "Η" προφέρεται σαν ένας βαθύς αναστεναγμός και το ψηφίο "Ρ" δίνει δύναμη σ' αυτό το φωνήεν, όπως όταν κάποιος φυσάει τον αέρα.

Ένας καθολικός ιερέας ρώτησε έναν Αζτέκο μάγο: "Πως προσκαλείς τον Θεό;" Και ο Αζτέκος μάγος του απάντησε κάνοντας ένα βαθύ αναστεναγμό. Αυτός ο αναστεναγμός ήταν το φωνήεν "Η" και η εμπνεόμενη λέξη θα πρέπει να φέρει το φωνήεν "Η".

Το "Η" είναι φωνήεν αν και οι γραμματικές δεν το αναφέρουν. Το "Η" είναι η αναπνοή της ζωής, η πύρινη πνοή, και συνδυαζόμενο με το ψηφίο "Ρ", έτσι "ΡΗ" (φ), δίνει την αίσθηση ότι είναι σαν να κτυπά με τα χείλη την πνοή της ζωής.

Έτσι λοιπόν, σ' αυτό το μάντραμ περικλείονται τρομερές δυνάμεις.

Το φωνήεν "Ε" αναπτύσσει το Τσάκρα του Θυρεοειδή και τις δυνάμεις του νου. Το "ΡΗ" (φ) μεταφέρει την πύρινη πνοή σ' όλα τα Τσάκρας του Αστρικού Σώματος, για να τα αφυπνίσει. Το μάντραμ "RA" (ρα) κάνει να δονούνται όλα τα Τσάκρας του Αστρικού σώματος του ανθρώπου.

Το φωνήεν "Ι" αφυπνίζει το Τσάκρας της κεφαλής και όταν συνδυάζεται με το φωνήεν "Μ", έτσι: "ΙΜ", αποκτά μια τρομερή δύναμη που διαχέεται δια μέσου όλων των αστρικών Τσάκρας, εμψυχώνοντας τα και ανάβοντάς τα.

Το φωνητικό "Μ" απαγγέλλεται όπως ένας ήχος που γίνεται αισθητός μέσα στο στόμα, αλλά επειδή τα χείλη είναι κλεισμένα, θα πρέπει να βγει από τη μύτη. Αυτό το φωνητικό "Μ" περικλείει τρομερές δυνάμεις.

Όλο το μυστικό της Ανάστασης του ΧΡΙΣΤΟΥ μας, διαμένει στην ασημένια κούπα του Βενιαμίν.

Οι Ναζαρηνοί χρησιμοποιούσαν σαν ιερό σύμβολο, ένα δισκοπότηρο.

"Σ' αυτό έπιναν το σπέρμα του Βενιαμίν. Έλεγαν ότι αυτό το σπέρμα ήταν σύνθετο από κρασί και νερό".

Ο Βενιαμίν είναι ένα σύμβολο που αντιπροσωπεύει στο βάθος το ίδιο το Αστρικό μας όχημα. Αυτό είναι ιδιαίτερα ο ΧΡΙΣΤΟΣ μας, ο οποίος πρέπει να περάσει από τον συμβολικό θάνατο του Κυρίου μας Ιησού-Χριστού. Η ασημένια Κούπα που βρίσκεται μέσα στον σάκο του Βενιαμίν, είναι το Άγιο μας Γκραάλ, το θεϊκό μας Δισκοπότηρο, γεμάτο από σπερματική ενέργεια, από το κρασί Φωτός ή Λυτρωτικό αίμα. Πίνοντας με το δισκοπότηρο του Βενιαμίν, επιτυγχάνουμε την Ανάσταση του ΧΡΙΣΤΟΥ μας.

Κάνοντας μια έρευνα σε βάθος πάνω στην Ανάσταση του ΧΡΙΣΤΟΥ μας ή Αστρικού Μεσολαβητή, μπορούμε να δούμε διορατικά ένα ουσιώδες βάθος, μια ψυχική αρχή, μια ανεξάρτητη αρχή, ένα ανώτερο Αστρικό, αντιπροσωπευόμενο από τον Βενιαμίν, αγαπητό αδελφό του Ιωσήφ, γιο του Ιακώβ.

Αυτό το θεϊκό Αστρικό παραμένει κατά την διάρκεια τριών ημερών μέσα στον κρυστάλλινο τάφο του ή Άγιο Μνήμα. Και την τρίτη μέρα συνδέεται ή συγχωνεύεται με τον Εσώτερο, και σηκώνεται από τον τάφο του. Όλο αυτό είναι η μυητική διαδικασία της Τρίτης ΜΥΗΣΗΣ των Μεγάλων Μυστηρίων. Στον μύθο του Ιωσήφ, υιό του Ιακώβ, περικλείεται η Μυητική διαδικασία του ΧΡΙΣΤΟΥ μας.

Ο Ιωσήφ αντιπροσωπεύει το Αστρικό σώμα του ανθρώπου, και ο Βενιαμίν αντιπροσωπεύει αυτό το ανώτερο Αστρικό, αυτόν τον Θεϊκό ΧΡΙΣΤΟ, ενσαρκωμένο στο εσωτερικό του Αστρικού σώματος του ανθρώπου, σαν την ασημένια κούπα μέσα στο σάκο του Βενιαμίν. Αυτός ο σάκος είναι ακριβώς το λεγόμενο Αστρικό

σώμα, και το Θεϊκό Αστρικό του Βενιαμίν είναι ο ΧΡΙΣΤΟΣ μας, είναι ο ίδιος ο Βενιαμίν, είναι το Ανώτερο Αστρικό.

Και είναι δια μέσου αυτού του Θεϊκού ή Ανώτερου Αστρικού που επιστρέφουμε στον ΠΑΤΕΡΑ μας. Ο Ιωσήφ ξαναείδε τον πατέρα του Ιακώβ δια μέσου του Βενιαμίν.

Εάν παρατηρήσουμε το στάχυ του σίτου, βλέπουμε πως θ' αυξάνει χιλιοστό-χιλιοστό, κάτω από τις ισχυρές ακτίνες του Ήλιου, μέχρι να δώσει τον σπόρο· δίνοντας τον σπόρο, το υπόλοιπο πεθαίνει.

Στο εσωτερικό του σάκου μας του Βενιαμίν, δηλαδή, στο εσωτερικό του Αστρικού μας σώματος, βρίσκεται το Δισκοπότηρο της σεξουαλικής μας ενέργειας, με τη δύναμη της οποίας σχηματίζεται ένα είδος ανεξάρτητου και ανώτερου Αστρικού που συνδέεται και συγχωνεύεται με τον "ΕΣΩΤΕΡΟ" στην ανάσταση, μετά από τρεις ημέρες.

Αυτό το νέο Αστρικό φθάνει να είναι ακριβώς ο ΧΡΙΣΤΟΣ μας, ο οποίος εγκαταλείπει τον σάκο του Βενιαμίν και φεύγει από τον Αστρικό "σάκο" μέσα στον οποίο σχηματίστηκε, με το ίδιο τρόπο που η πεταλούδα διαφεύγει από την χρυσαλλίδα της, και το νέο Αστρικό αναφωνεί: "Είναι γραμμένο, θα κατοικήσω μεταξύ των οσφύων τους".

Η ζωή τροφοδοτείται με τον θάνατο, και ο θάνατος δουλεύει για τη ζωή· τα παλιά πάθη μας πεθαίνουν για να αναβλύζει η ζωή.

Αυτό το νέο Αστρικό είναι ένα άρρητο πλήρωμα είναι ένα άρωμα γεμάτο από τελειότητες, είναι το ύψιστο της σοφίας.

Οι θεόσοφοι οι ροδόσταυροι και οι πνευματιστές, μιλούν υπερβολικά για το Αστρικό σώμα, και πιστεύουν ότι το γνωρίζουν θαυμάσια.

Αλλά ποιός απ' αυτούς μίλησε κάποια φορά στη ζωή πάνω στο τρίτο πύρινο φίδι, και πάνω στην υπερ-βιολογία και υπερφυσιολογία του Ανώτερου Αστρικού; Ποιός απ' αυτούς γνώριζε ότι στο εσωτερικό του Αστρικού σώματος σχηματίζεται άλλο Ανώτερο Αστρικό σώμα; Ξέρουν μήπως εκείνοι οι αδελφοί με ποιο τρόπο ανεβαίνει το τρίτο μας φίδι από το λεπτότατο Μεδούλι του Βενιαμίν μας ή Ανώτερου Αστρικού;

Εγώ τολμώ να επιβεβαιώσω ότι όλα τα βιβλία που έχουν γραφεί στον κόσμο πάνω στον θεοσοφισμό, ροδοσταυρισμό, πνευματισμό, κτλ, είναι πλέον τελείως

απαρχαιωμένα για την νέα ΥΔΡΟΧΟΪΚΗ ΕΠΟΧΗ, και συνεπώς πρέπει να αναθεωρηθούν για να εξαχθεί απ' αυτά μονάχα το ουσιώδες.

Εγώ, ο ΑΟΥΝ ΒΕΟΡ, εδώ παραδίνω στην ανθρωπότητα το αυθεντικό μήνυμα που η ΛΕΥΚΗ ΣΤΟΑ αποστέλλει στην ανθρωπότητα για την Νέα ΥΔΡΟΧΟΪΚΗ Εποχή.

Ο Θεός έχει παραδώσει στους ανθρώπους τη σοφία του φιδιού. Τι άλλο θέλουν; Αυτή η επιστήμη δεν είναι δική μου· αυτή η επιστήμη είναι του Θεού· το πρόσωπό μου δεν αξίζει τίποτα, το έργο αυτό είναι το παν, εγώ δεν είμαι παρά ένας απεσταλμένος.

Το Ανώτερο Αστρικό δεν το έχει όλος ο κόσμος, αυτό το Αστρικό πρέπει να το γεννήσεις και αυτό το Αστρικό, γεννιέται ασκώντας σεξουαλική μαγεία εντατικά με τη γυναίκα· αυτό είναι που ονομάζεται "να σχηματίσουμε τον ΧΡΙΣΤΟ μέσα μας". Γι' αυτό είναι που οι Γνωστικοί επιβεβαιώνουμε ότι υπάρχουν δύο τρόποι γέννησης. "Αυτός της σάρκας, προερχόμενος από τη συνουσία, και ο άλλος διαφορετικός δια μέσου του οποίου αυτή δεν ήταν απαραίτητη. Από τον πρώτο τρόπο γέννησης, δηλαδή, της συνουσίας των πορνευομένων, εξέρχονται άνθρωποι καταδικασμένοι στο θάνατο, και από τον δεύτερο τρόπο γέννησης, δηλαδή, από την σεξουαλική μαγεία ή σύλληψη του Αγίου Πνεύματος, εξέρχονται άγγελοι, εξέρχεται ο ΧΡΙΣΤΟΣ μας, εξέρχεται το νέο Αστρικό σώμα ή ο ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ.

Έτσι λοιπόν, το Μονοπάτι της οικιακής εστίας βιωμένο με σοφία και αγάπη, μας οδηγεί μέχρι τη λεγόμενη ευτυχία του ΝΙΡΒΑΝΑ.

Η γυναίκα είναι ο δρόμος· η γυναίκα είναι η πόρτα.

Μετά από την Ανάσταση του ΧΡΙΣΤΟΥ μας, ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ πρέπει να κατέβει στους βυθισμένους κόσμους του μυστικού εχθρού.

Λέγεται ότι μετά από την Ανάσταση, ο ΧΡΙΣΤΟΣ έπρεπε να κατεβεί στις κολάσεις για να βγάλει από εκεί τις ψυχές των προπατόρων μας: Αβραάμ, Ιακώβ, κτλ. Αυτό είναι ένα ζωντανό σύμβολο εκείνου που πρέπει να ζήσει ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ μετά την Ανάσταση του.

Είναι αξιοθρήνητο ότι η Λουθηρανή Βίβλος εξάλειψε από το πρωτότυπο κείμενο αυτά τα βιβλικά κείμενα, και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτό οφείλεται στην ίδια την άγνοια των προτεσταντικών αιρέσεων. Μολονότι ο Προτεστάντες βε-

βαιώνουν ότι ο Λούθηρος έκανε την μετάφρασή του από το αυθεντικό ελληνικό πρωτότυπο, αυτό δεν είναι έτσι, διότι ο Μαρτίνος Λούθηρος δεν ήξερε ελληνικά.

Τα ελληνικά πρωτότυπα κείμενα των Ιερών Γραφών τα κατέχουμε την σημερινή μέρα, μόνον εμείς οι Γνωστικοί, στο εσωτερικό της Αγίας Γνωστικής Εκκλησίας. Η ΒΙΒΛΟΣ είναι το Ιερό βιβλίο των Γνωστικών και μόνον οι Γνωστικοί μπορούμε να το καταλάβουμε .

Η Λουθηρανή Βίβλος βασίζεται στις εργασίες του Αγίου Ιερώνυμου, οι οποίες είναι σκοπίμως ελλιπείς, επειδή ο Άγιος Ιερώνυμος σύμφωνα με τις διαταγές που έλαβε από τον Πάπα Δάμασο, έπρεπε να παραποιήσει τα πράγματα σύμφωνα με τα συμφέροντα του Ρωμαιο-Καθολικισμού. Ο Άγιος Ιερώνυμος υπήρξε ο αληθινός συγγραφέας της Λατινικής Βουλγάτα.

Έτσι λοιπόν, πριν από την Ανάληψη, ο Χριστός εμφανίσθηκε στους μαθητές του μερικές φορές. Όταν εμφανίσθηκε στις άγιες γυναίκες, τους είπε ο Χριστός: "Μη με αγγίζεις: διότι ακόμη δεν ανέβηκα στον Πατέρα μου· αλλά πήγαινε στους αδελφούς μου και πες τους: Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας και Θεό μου και Θεό σας". (Άγιος Ιωάννης Κεφ. 20 στίχος 17)

Έτσι λοιπόν, πριν από την Ανάληψη ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ πρέπει να κατέβει στους βυθισμένους κόσμους για να καταστρέψει εκεί τις πιο οικείες ρίζες του κακού.

Και τότε ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ διεισδύει πραγματικά σε κολασμένες περιοχές, που είναι αδύνατον να περιγραφούν με λόγια.

Αργότερα έρχεται η Ανάληψη, στις 40 ακριβώς ημέρες από την Ανάσταση του "ΧΡΙΣΤΟΥ" μας.

Αλλά θα ήταν πολύ δύσκολο να φέρουμε την ανάμνηση από τους ανώτερους κόσμους συνείδησης στον φυσικό κόσμο, χωρίς την παρέμβαση του Αστρικού μας. Το Αστρικό είναι ο Μεσολαβητής μας, και όπως ήδη είπαμε, είναι στενά συσχετισμένο με τους Ενδοκρινείς Αδένες και με το Μεγάλο Νευρικό Συμπαθητικό Σύστημα.

Κάθε μια από τις αισθήσεις του Αστρικού Σώματος βρίσκονται στενά συσχετισμένες με τους Ενδοκρινείς Αδένες και γι' αυτό είναι απαραιτήτως αναγκαίο να ξεριζώσουμε το Αστρικό σώμα από τους βυθισμένους κόσμους και να το ριζώσουμε στο επίπεδο των Θεών, διότι αυτό είναι το εργαλείο που κατέχουμε για να συνδέσουμε την γήινη προσωπικότητα μας με τον ουράνιο άνθρωπο.

Μόνον έτσι, διευκρινίζουμε σε τι μορφή και με τι τρόπο αναβλύζει η ΦΩΤΙΣΗ του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, μετά από την ΑΝΑΛΗΨΗ. Ας δούμε αυτούς τους ΒΙΒΛΙΚΟΥΣ στίχους:

“Αλλά θα λάβετε την αρετή του Αγίου Πνεύματος που θα έλθει επάνω σας και θα είσαστε για μένα μάρτυρες στην Ιερουσαλήμ και σε όλη την Ιουδαία και στην Σαμάρεια, και μέχρι το τελευταίο μέρος της γης”.

“Και αφού είπε αυτά, βλέποντάς τον αυτοί, ανελήφθη, και ένα νέφος τον δέχτηκε και τον έκρυψε από τα μάτια τους”. (Πράξεις Αποστόλων κεφ. Ι στίχοι 8,9).

Στη δεύτερη ΜΥΗΣΗ των Μεγάλων Μυστηρίων, βαφτιζόμαστε με νερό και στην Τρίτη ΜΥΗΣΗ των Μεγάλων Μυστηρίων βαφτιζόμαστε με τη Φωτιά του Αγίου Πνεύματος. Ο Ιωάννης μας βάφτισε με Νερό, ο ΧΡΙΣΤΟΣ μας βαφτίζει με ΦΩΤΙΑ.

“Διότι ο Ιωάννης πραγματικά βάφτισε με νερό· εσείς όμως θα βαπτισθείτε με το Άγιο Πνεύμα, όχι πολλές ημέρες μετά από αυτά”. (Πράξεις Κεφ.1 στίχος 5).

Κατά την διάρκεια αυτών των 40 ημερών που προηγούνται από την Ανάληψη ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ παραμένει ολοκληρωτικά σε απαγόρευση από οποιαδήποτε σεξουαλική επαφή διότι πρέπει να διατηρήσει την αύρα του ολοκληρωτικά φωτεινή και γαλήνια, ελεύθερη από οποιοδήποτε κύμα πάθους.

Μόνο μετά από 40 μέρες, μπορεί ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ να συνεχίσει ασκώντας την τελετουργία της Σεξουαλικής του Μαγείας. Αλλά κατά την διάρκεια αυτών των προηγουμένων 40 ημερών από την Ανάληψη του, ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ πρέπει να μετατρέπει την σεξουαλική του ενέργεια δια μέσου του Νου. Κατά την διάρκεια αυτών των προηγουμένων 40 ημερών από την Ανάληψη του Αστρικού μας σώματος, μας καλούν να κατέβουμε αναπόφευκτα στην άβυσσο για να διακόψουμε εκεί οριστικά κάθε σχέση, κάθε ρίζα κάθε νήμα με τα πλάσματα του κακού.

Εκεί συγκρουόμαστε με τους αρχαίους συναδέλφους του κακού, και αυτοί τότε μας ειρωνεύονται και μας προσβάλλουν αδιάκοπα. Εκεί πρέπει να ζήσουμε, ή καλύτερα θα έλεγα, να ξαναζήσουμε, όλες εκείνες τις καταχθόνιες σκηνές του παρελθόντος, και έτσι κόβουμε τις ρίζες που ενώνουν το δέντρο της ζωής μας στις αβύσσους του κακού. Τώρα θα καταλάβει ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ γιατί πρέπει να αποφεύγει ο Δάσκαλος την σεξουαλική του λειτουργία με την γυναίκα κατά την διάρκεια αυτών των σαράντα ημερών. Είναι απαραίτητο να είναι η αύρα λαμπερή και φωτεινή για να υπερασπίζεται από τις δυνάμεις του κακού, και για να γί-

νει πιο εύκολη στις Ιεραρχίες η βαριά δουλειά του ξεριζώματος του Αστρικού μας οχήματος από τη σαπίλα του κακού.

Αυτή η εργασία είναι πολύ βαριά για τις Ιεραρχίες.

Τώρα θα καταλάβει ο ευσεβής του Μονοπατιού την εσωτερική σημασία της ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ. Η Αυθεντική ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ δεν είναι πριν από την Σταύρωση του Δασκάλου, αλλά μετά από την Σταύρωση του. Αλλά ήδη η Καθολική Εκκλησία και οι υπόλοιπες Αιρέσεις Νεοκαθολικοί, Προτεστάντες, Αντβεντιστές, κτλ, έχασαν την παράδοση όλου αυτού.

Πονάς να βλέπεις πόσο οι ανθρώπινες υπάρξεις βρίσκονται βαθιά ριζωμένες στην άβυσσο του κακού. Σ' αυτούς τους βυθισμένους κόσμους, αναβλύζουν μπροστά από τον Μυημένο οδυνηρές σκηνές του παρελθόντος που πρέπει να ξαναζήσει εκ νέου, όταν εισέρχεται στην άβυσσο, για να σπάσει κάθε δεσμό με τα σκοτάδια. Είναι ο αποχαιρετισμός που ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ κάνει στα σκοτάδια.

Κατά την διάρκεια αυτής της Αγίας Σαρακοστής, ο Μυημένος ενώ δεν νιώθει σαν ένα δαιμόνιο, βρίσκεται περικυκλωμένος από δαιμόνια. Γι' αυτό και όταν η Μαρία η Μαγδαληνή, αναφωνώντας: "RABBONI! RABBONI!" θέλησε ν' αγγίξει τον Δάσκαλο, της είπε ο ΧΡΙΣΤΟΣ: "Μη με αγγίζεις, διότι ακόμη δεν ανέβηκα στον Πατέρα μου· αλλά πήγαινε στους Αδελφούς μου, και πες τους: ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας". (Άγιος Ιωάννης, κεφ.20 στίχος 17).

Έτσι λοιπόν, ο Χριστός το είπε στην Μαρία την Μαγδαληνή, "Μη μ' αγγίζεις", διότι το Αστρικό σώμα του Δασκάλου ήταν περικυκλωμένο από Δαιμόνια.

Η Μαρία Μαγδαληνή αγαπούσε βαθύτατα τον Θεϊκό Ραβί της Γαλιλαίας, και όταν αυτή βρισκόταν όρθια, στηριζόμενη πάνω σ' ένα τοίχο, άκουσε την τρομερή λέξη "Τίμπο!, Τίμπο!, Τίμπο!" που καταδίκαζε τον Χριστό να περάσει από το γεγονός του Γολγοθά, γέμισε από ανέκφραστο φόβο.

Η αποστολή του ΧΡΙΣΤΟΥ είναι πραγματικά τρομακτική. Ο Κύριος έριξε πάνω στους ανθρώπους όλο το βάρος ενός Σταυρού πολύ βαρύ.

Η Χριστική δύναμη είναι αυτή που μας εξαγοράζει. Το αίμα του Αρνιού είναι αυτό που μας σώζει από τις αβύσσους του κακού. Η Διδασκαλία της Ανάστασης των νεκρών είναι η Διδασκαλία του ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κατά την διάρκεια αυτής της ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ, ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ σπάζει για πάντα εκείνα τα παλαμάρια που δένουν το πλοίο της ζωής του στο λιμάνι του "ΑΟDON". (Θλίψης)

Σ' αυτό το βιβλίο έχουμε μιλήσει αποκλειστικά πάνω στην Ανάσταση και Ανάληψη του Αστρικού μας σώματος ή Μεσολαβητή ΧΡΙΣΤΟΥ: είναι η Διδασκαλία του Ναζαρηνού.

Στην "Η Επανάσταση του Μπελ" μιλάμε για την Ανάσταση της Θεϊκής μας συνείδησης (Υψηλή ΜΥΗΣΗ), και μιλάμε επίσης σ' αυτό το βιβλίο για εκείνη την υπερβατική Ανάληψη που πραγματοποιεί ο ΝΙΡΒΑΝΙ ΧΩΡΙΣ ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΑ, όταν συγχωνεύεται με τον "GLORIAN" του.

Αλλά σ' αυτό το Κεφάλαιο συγκεκριμενοποιούμε τώρα τον Θάνατο, την Ανάσταση και την Ανάληψη του Αστρικού μας σώματος ή ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Όλη αυτή η μυητική διαδικασία του Αστρικού σώματος βρίσκεται σοφά εγκλεισμένη μέσα στην συμβολική ιστορία του Ιωσήφ, υιού του Ιακώβ.

Ο Ιωσήφ αντιπροσωπεύει το Αστρικό σώμα του ανθρώπου και ο Ιακώβ αντιπροσωπεύει τον Πατέρα που βρίσκεται στους ουρανούς, το Άστρο Πατέρα.

Ο Ιωσήφ πουλιέται από τους ίδιους του τους αδελφούς. Όλοι οι παλιοί μας σύντροφοι μας προδίδουν, μας πουλούν, όταν εμείς αποφασίζουμε να πατήσουμε το πέτρινο μονοπάτι που οδηγεί στο ΝΙΡΒΑΝΑ.

Ο Ιωσήφ μετατρέπεται σε ελάφι ενός ευνούχου, και ο ΧΡΙΣΤΟΣ είπε: "Υπάρχουν κάποιοι που έγιναν ευνούχοι από αγάπη για το βασίλειο των ουρανών".

Όταν ο Ιωσήφ αποφάσισε να συνεχίσει το Μονοπάτι της Αγνότητας, μπαίνει σε πειρασμό από τη γυναίκα και πέφτει στην φυλακή της πίκρας, συκοφαντημένος και δυσφημισμένος, αλλά πιστός στον όρκο αγνότητας του.

Και στην φυλακή του πόνου δεν έχουμε πλέον παρηγοριά παρά από το ψωμί και το κρασί της Μετουσίωσης. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ είναι ο οινοχόος και ο αρτοποιός.

Εκεί, μόνον ο οινοχόος και ο αρτοποιός υποφέρουν για μας, δηλαδή, η σωτήρια Χριστική ουσία μας, που μας απολυτρώνει και μας βγάζει από την φυλακή του πόνου και της πίκρας, μέχρι να μας πάνε στα πόδια του Εσωτερικού μας Φαραώ, του Ιερού μας ΕΣΩΤΕΡΟΥ, του Βασιλιά μας, που μας κάνει αφέντες και κύριους όλης της γης της Αιγύπτου.

Και έτσι επιτυγχάνουμε την Υψηλή ΜΥΗΣΗ, και προετοιμαζόμαστε για την Ανάσταση του ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΧΡΙΣΤΟΥ μας. Οι 12 υιοί του Ιακώβ δηλαδή ο Ζωδιακός (οι 12 Ζωδιακοί αστερισμοί), θα μας αυξήσουν και θα μας μεταμορφώσουν, μέχρι επί τέλους να συναντήσουμε τον Βενιαμίν μας, δια μέσου του οποίου αναστενόμαστε και ξανά-αγκαλιάζουμε τον Αστρικό Πατέρα μας.

Ήδη έχουμε εξηγήσει σε περασμένα έργα μας ότι ο "ΕΣΩΤΕΡΟΣ" του κάθε ανθρώπου είναι μια φλόγα, αποσπασμένη από τη συνείδηση μιας Αστρικής Μεγαλοφυΐας, που είναι ο ΠΑΤΕΡΑΣ μας που βρίσκεται στους Ουρανούς, ο Πατέρας του "ΕΣΩΤΕΡΟΥ" μας, ο Ιάκωβός μας.

Το όνειρο του Φαραώ είναι επίσης υψίστως συμβολικό, τα επτά χρόνια αφθονίας και ταεπτά χρόνια πείνας, συμβολίζουν τις επτά σκάλες δύναμης της Φωτιάς, τις 7 ΜΥΗΣΕΙΣ των Μεγάλων Μυστηρίων, και τις πίκρες της κάθε μιας από τις 7 Μεγάλες ΜΥΗΣΕΙΣ των Μεγάλων Μυστηρίων, τους πόνους του κάθε ενός από τους 7 προθαλάμους.

Η ασημένια κούπα του Βενιαμίν, είναι το Σπέρμα δια μέσου του οποίου το Αστρικό μας σώμα ανασταίνεται μεταξύ των νεκρών.

Η γυναίκα του Ιωσήφ, ΑΣΕΝΑΤ, είναι ο Χριστός-Νους- του ΑΡΑΧΑΤ, είναι η ωραία Ελένη, την οποία τραγούδησε ο Όμηρος στην "Ιλιάδα" του, αυτή είναι η κόρη του Ιερέα του ΟΝ, του "ΕΣΩΤΕΡΟΥ" μας, του βασιλικού μας ΕΙΝΑΙ.

Οι υιοί του Ιωσήφ είναι ο Μανασής και ο ΕΦΡΑΪΜ. Μανασής είναι ένα καταχθόνιο Μάντραμ στο εσωτερικό του οποίου εγκλείονται όλες εκείνες οι δυνάμεις του κακού που μας απομάκρυναν από το σπίτι του ΠΑΤΕΡΑ μας, και που μας έβγαλαν από την Εδέμ.

ΕΦΡΑΪΜ, είναι εκείνο το δυνατό μάντραμ που μας κάνει γόνιμους στην γη της θλίψης, διότι αφυπνίζει όλες τις δυνάμεις του Αστρικού μας σώματος, και διότι εγκλείει όλες τις θεϊκές δυνάμεις που μας επιτρέπουν να γυρίσουμε στην Εδέμ.

Ο Ιωσήφ μας, δηλαδή, το Αστρικό μας σώμα, πρέπει να ελευθερώνεται ολοκληρωτικά από τη φυλακή της διαφθοράς, για να μπορέσει να λάμψει πάνω στο κεφάλι του το αστραφτερό αστέρι του Ιακώβ.

Όταν το Αστρικό σώμα απελευθερώνεται από την Άβυσσο, ξαναεπιστρέφει στο Αστέρι του Πατέρα του, που πάντοτε του χαμογελούσε· δηλαδή το Αστρικό σώμα του ΜΥΗΜΕΝΟΥ εισέρχεται μέσα στην αστρική αύρα του ΠΑΤΕΡΑ του.

“Ο Βενιαμίν, λύκος άρπαγας: το πρωί θα τρώει την λεία, και το απόγευμα θα μοιράζει τα λάφυρα”. (Γέννεσις Κεφ. 49 στίχος 27).

Ο Βενιαμίν μας, μας αρπάζει από την άβυσσο του κακού, το πρωί σαν την λεία αρπάζεται από το φως, και το απόγευμα μοιράζει τα λάφυρα, όταν ξεριζώνει το Αστρικό μας σώμα, από τις αβύσσους του κακού.

“Καρποφόρος κλάδος ο Ιωσήφ, (το Αστρικό σώμα). Καρποφόρο κλαδί, κοντά στην πηγή, του οποίου οι βλαστοί εξαπλώνονται πάνω στον τοίχο”.

“Και του προξένησαν πίκρες, και τον σαίτευσαν, και τον μίσησαν οι τοξότες”.

“Αλλά το τόξο του έμεινε δυνατό και δυνάμωσαν οι βραχίονες των χεριών του με τα χέρια δύναμης του Ιακώβ, (εκείθεν ο βοσκός, και η πέτρα του Ισραήλ”) .

“Από τον Θεό τον Πατέρα σου, (το αστέρι του Πατέρα του “ΙΝΤΙΜΟ”) ο οποίος θα σε βοηθήσει, και από τον Παντοδύναμο, ο οποίος θα σε ευλογήσει με ευλογίες των ουρανών εκ των άνω, και με ευλογίες της γης εκ των κάτω· με ευλογίες των μαστών και της μήτρας”.

“Οι ευλογίες του πατέρα σου υπήρξαν μεγαλύτερες από τις ευλογίες των προγόνων μου: έως το τέρμα των αιώνιων λόφων θα είναι επί την κεφαλή του Ιωσήφ, και επί της κορυφής του Ναζωραίου από τα αδέλφια του” (Ο Βενιαμίν μας), (ο οποίος μας αρπάζει για τον Θεό και για τον ΠΑΤΕΡΑ). (Γέννεσις Κεφ.49 στίχοι 22-26).

Δεν θέλω να επιβεβαιώσω ότι ο πατριάρχης Ιωσήφ της Αιγύπτου δεν υπήρχε. Αυτό που θέλω είναι να επιβεβαιώσω ότι στο εσωτερικό της ζωής του κάθε ΜΥΗΜΕΝΟΥ εγκλείεται το δράμα της ΜΥΗΣΗΣ.

Ούτε θέλω ν’ αρνηθώ τα επτά χρόνια αφθονίας και μιζέριας στην Αίγυπτο, σύμφωνα με το σοφό όνειρο του Φαραώ, που ερμήνευσε ο Ιωσήφ. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτό συνέβη. Αλλά στο εσωτερικό όλου αυτού εγκλείεται το Μυητικό δράμα ενός ΜΥΗΜΕΝΟΥ.

Οι 12 υιοί του Ιακώβ, αυτοί είναι μοναδικά οι 12 Ζωδιακοί Αστερισμοί, στο εσωτερικό των οποίων έχουμε έρθει εξελισσόμενοι και υπεξελισσόμενοι.

Έτσι λοιπόν, σε κάθε αρχαίο μύθο εγκλείονται μεγάλες Κοσμικές αλήθειες.

Η ζωή κάθε Μυημένου, βρίσκεται συνδεδεμένη με καθαρά συμβολικές μορφές, και μόνον μεταξύ μας οι Μυημένοι μπορούμε να καταλαβαινόμαστε όπως

πρέπει.

Η ΜΥΗΣΗ είναι η ίδια η ζωή, και γι' αυτό η ζωή ενός Μυημένου είναι το ίδιο το δράμα της ΜΥΗΣΗΣ.

Ας δούμε τους ακόλουθους στίχους:

"Και φθάνοντας ο Ιωσήφ στην Αίγυπτο, τον αγόρασε ο ΠΟΤΙΦΑΡ, ευνούχος του Φαραώ, αρχηγός αυτών της φρουράς, άνδρας Αιγύπτιος, από τους Ισμαηλίτες που τον είχαν φέρει εκεί".

"Και συνέβη μετά απ' αυτά, ότι η γυναίκα του κυρίου του έθεσε τα μάτια της επί του Ιωσήφ, και είπε: κοιμήσου μαζί μου".

"Και αυτός δεν θέλησε, και είπε στην γυναίκα του κυρίου του: ιδού εδώ ο κύριός μου δεν γνωρίζει δι' εμένα τίποτα εις το σπίτι του και όλα όσα είναι δικά του, έδωσε εις τα χέρια μου". (Γένεση Κεφ.39 στίχοι 1,7,8).

Με αυτούς τους στίχους διαπιστώνουμε να αποδεικνύεται ότι πρόκειται για μια αφήγηση καθαρά αλληγορική. Επειδή είναι τελείως αδύνατο για ένα ευνούχο, να μπορεί να έχει γυναίκα. Γι' αυτό είναι ότι για να εννοήσουμε τη ΒΙΒΛΟ χρειάζεται να είμαστε Γνωστικοί, επειδή η ΒΙΒΛΟΣ είναι ένα βιβλίο υψηλά συμβολικό, και εάν σκοπεύουμε να την διαβάσουμε σε ύφος Προτεσταντικό, όπως κάποιος διαβάζει τις στήλες ενός περιοδικού, πέφτει στους πιο τρομερούς παραλογισμούς.

Όλη η ιστορία του Ιωσήφ είναι ένα Ιερό κιβώτιο, μέσα στο οποίο περικλείεται το ίδιο το δράμα του Γολγοθά.

Για να μπορέσεις να καταλάβεις την συμβολική αφήγηση του Πατριάρχη Ιωσήφ, χρειάζεται να είσαι ΜΥΗΜΕΝΟΣ.

Το τρίτο κεφάλαιο της Γένεσης μας διδάσκει σε τι μορφή και με τι τρόπο εξήλθε ο άνθρωπος από την Εδέμ. Αλλά τα κεφάλαια που πραγματεύονται την ιστορία του Ιωσήφ βρίσκονται στο εσωτερικό της ίδιας της Γένεσης, και μας διευκρινίζουν με τι τρόπο εξήλθε ο άνθρωπος από το σπίτι του ΠΑΤΕΡΑ του, και με τι τρόπο επιστρέφει ο άνθρωπος στην αγκαλιά του ΠΑΤΕΡΑ του. Από την άφατη ευτυχία της Εδέμ, από τον παράδεισο απ' όπου εξήλθε.

Η Ανάσταση του Υιού του ανθρώπου είναι δυνατή, μόνο όταν πίνουμε από την ασημένια κούπα του Βενιαμίν, δηλαδή όταν ασκούμε εντατικά σεξουαλική μαγεία με τη γυναίκα.

Ο Βενιαμίν μας αρπάζει δια τον Θεό και δια τον ΠΑΤΕΡΑ.

Η διήγηση του Ιωσήφ εγκλείει το μυστικό για να ξαναμπούμε στην Εδέμ, και γι' αυτό είναι που αυτή η διήγηση βρίσκεται στο εσωτερικό της ίδιας της Γένεσης.

Η γυναίκα βάζει σε πειρασμό τον Ιωσήφ, και ο Ιωσήφ νικάει τον πειρασμό: αυτό εγκλείει το κλειδί της "σεξουαλικής μαγείας". Αυτός που έχει αυτιά ας ακούσει και αυτός που έχει κατανόηση ας κατανοήσει, διότι εδώ υπάρχει σοφία.

Κατά την διάρκεια αυτής της Αγίας ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ που προηγείται από την Ανάληψη του Δασκάλου, ο άφατος λόγος των μεγάλων Φωτισμένων, αντηχεί, με ένα μυστηριώδη ήχο στο εσωτερικό ενός κλεισμένου Ναού.

Είναι 40 ημέρες τρομερών προσπαθειών για το Κολέγιο των ΜΥΗΜΕΝΩΝ.

Και οι δάσκαλοι τραγουδώντας σε Ιερή γλώσσα, μυστηριώδες τραγούδι στο εσωτερικό του κλειστού Ναού, θα ελευθερώσουν με τη δύναμη του ιερού τους λόγου, το Αστρικό μας όχημα, από τις βαθιές ρίζες του κακού της αβύσσου, στην οποία βρίσκεται ριζωμένο το Αστρικό μας σώμα, από τους αρχαίους καιρούς.

Και τότε μας αναλογεί να ζήσουμε, ή καλύτερα θα έλεγα να ξαναζήσουμε, όλες τις καταχθόνιες σκηνές του παρελθόντος, σαν να δίνουμε το τελευταίο Αντίο στα σκοτάδια.

Είναι ένας νόμος της Φύσης να ανακεφαλαιώσουμε τα περασμένα πράγματα, προτού να μυηθούμε σε νέες εκδηλώσεις. Το ανθρώπινο έμβρυο ανακεφαλαιώνει μέσα από την μήτρα, όλες τις περασμένες διαδικασίες της ανθρώπινης εξέλιξης, πριν από την γέννησή του.

Η χημική γη ανακεφαλαίωσε τις περιόδους Σελήνης, Ήλιου και Κρόνου, πριν ν' αρχίσει την εποχή του Ουράνιου Τόξου.

Έτσι λοιπόν, ο Μυημένος μετά από την Ανάσταση του, πρέπει να ανακεφαλαιώσει όλο του το παρελθόν, μέσα από την άβυσσο, πριν από την Ανάληψη του.

Αρχίζει ο Μυημένος με το ν' ανακεφαλαιώνει τις πιο καταχθόνιες σκηνές του παρελθόντος του, σε πραγματικά κολάσιμες σφαίρες, και αμέσως θα ανεβαίνει λίγο-λίγο σε λιγότερο τρομερές σφαίρες και σε λιγότερο βάρβαρες σκηνές.

Στην άβυσσο ξαναζούμε όλες τις τρομερές κακίες των περασμένων μας επανενσαρκώσεων, και τότε συνειδητοποιούμε το τι σημαίνει ο ΧΡΙΣΤΟΣ για μας.

Πραγματικά θα ήταν αδύνατον να εξέλθουμε από την άβυσσο χωρίς την βοήθεια του Θεϊκού Σωτήρα του Κόσμου.

Η διδασκαλία της Ανάστασης των νεκρών είναι η διδασκαλία του ΧΡΙΣΤΟΥ.

Νεκρές είναι όλες οι ανθρώπινες υπάρξεις, και μόνο δια μέσου του αίματος του Μάρτυρα του Γολγοθά θα μπορέσουν ν' αναστηθούν όλες οι ανθρώπινες υπάρξεις.

Όταν η Ανθρώπινη-Ψυχή ανασταίνεται μεταξύ των ζώντων νεκρών, γίνεται άγγελος, και τότε ανοίγονται στην ψυχή όλα τα θαύματα και οι δυνάμεις των λεπτών κόσμων. Όλα τα πέπλα της, αποσύρονται και μετατρέπεται σ' ένα Θεό του Σύμπαντος.

Αυτή είναι η διδασκαλία που ο ΧΡΙΣΤΟΣ δίδαξε μυστικά στους 70 μαθητές του.

"Εάν ο Χριστός κήρυξε ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς, πως μερικοί μεταξύ σας λένε, ότι ανάσταση νεκρών δεν υπάρχει;"

"Και εάν ανάσταση νεκρών δεν υπάρχει, ούτε κι ο Χριστός αναστήθηκε".

"Και αν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, άρα είναι μάταιο το κήρυγμα μας, μάταιη και η πίστη μας".

"Βρισκόμαστε δε και ψευδομάρτυρες του Θεού, διότι μαρτυρήσαμε για τον Θεό, ότι ανέστησε τον Χριστό τον οποίον δεν ανέστησε, εάν κατά υπόθεση δεν ανασταίνονται νεκροί".

"Διότι εάν δεν ανασταίνονται νεκροί, ούτε ο Χριστός αναστήθηκε".

"Αλλά εάν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, μάταιη η πίστη σας, ακόμη είσθε στις αμαρτίες σας".

"Άρα και αυτοί που κοιμήθηκαν εν Χριστώ χάθηκαν".

"Εάν σ' αυτή τη ζωή μόνο, ελπίζουμε στον Χριστό είμαστε ελεεινότεροι όλων των ανθρώπων".

"Αλλά τώρα ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς, έγινε αρχή γι' αυτούς που κοιμήθηκαν."

"Διότι επειδή ο θάνατος ήλθε από άνθρωπο, έτσι και από άνθρωπο η ανάσταση των νεκρών."

“Επειδή, καθώς όλοι πεθαίνουν με τον Αδάμ, έτσι και όλοι θα ζωοποιηθούν με τον Χριστό”. (Προς Κορινθίους 1 Κεφ. 15 στίχοι 12-22).

Έτσι λοιπόν, η Διδασκαλία του ΧΡΙΣΤΟΥ είναι η Διδασκαλία της Ανάστασης των νεκρών.

Εμείς οι Γνωστικοί, εννοούμε για “ΝΕΚΡΟΥΣ”, τους ζωντανούς νεκρούς, δηλαδή, όλη την ανθρωπότητα.

Και καλούμε ζωντανούς νεκρούς, όλες τις ανθρώπινες υπάρξεις, για τις ακόλουθες αιτίες:

1) Δεν βλέπουν, ούτε ακούνε τίποτα από αυτό που συμβαίνει στους Εσωτερικούς κόσμους.

2) Είναι υποδουλωμένοι στις αρρώστιες και στον θάνατο.

3) Δεν γνωρίζουν να χειρίζονται τις Συμπαντικές δυνάμεις.

4) Είναι υποδουλωμένοι στον πόνο και στην πίκρα.

5) Δεν έχουν ισχύ πάνω στα Μυστήρια της ζωής και του θανάτου, ούτε τα γνωρίζουν.

6) Πεθαίνουν ενάντια στην θέλησή τους, και γεννιούνται ενάντια την θέληση τους και ούτε γνωρίζουν πως γεννιούνται ούτε πως πεθαίνουν.

7) Είναι κάτοικοι της αβύσσου.

Τώρα λοιπόν: εμείς οι Γνωστικοί διδαχθήκαμε ότι η ανάσταση των νεκρών, είναι δυνατή μόνο δια μέσου της ΜΥΗΣΗΣ. Η ανάσταση των νεκρών, είναι της ψυχής και όχι του φυσικού σώματος.

“Αυτό δε λέγω, αδελφοί, ότι η σάρκα και το αίμα δεν μπορούν να κληρονομήσουν το Βασίλειο του Θεού, ούτε η φθορά να κληρονομήσει την αφθαρσία”. (Κορινθίους 1 Κεφ. 15 στίχος 50).

“Έτσι και η ανάσταση των νεκρών. Σπείρεται εις φθοράν, ανίσταται εις αφθαρσία”.

“Σπείρεται εις ατιμίαν, ανίσταται εις δόξαν. Σπείρεται εις ασθένειαν, ανίσταται εις δύναμην”.

“Σπείρεται σώμα ζωικό ανίσταται σώμα πνευματικό. Είναι σώμα ζωικό και είναι σώμα πνευματικό”.

"Έτσι, είναι και γραμμένο. Ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ "έγινε εις ψυχή ζώσαν". Ο έσχατος Αδάμ εις πνεύμα ζωοποιών".

"Πλην όμως όχι πρώτο το πνευματικό, αλλά το ζωικό, κατόπιν το πνευματικό".

"Ο πρώτος άνθρωπος είναι από τη γη, χοϊκός. Ο δεύτερος άνθρωπος, ο Κύριος από τον Ουρανό". (Κορινθίους 1 Κεφ. 15 στίχοι 42-47).

Με αυτούς τους στίχους αποδεικνύεται εντελώς ότι η Ανάσταση είναι της ψυχής και όχι του σώματος.

Θα ήταν τελείως εξευτελιστικό και εντελώς γελοίο να σκεπτόμαστε ότι τα κόκαλα ενώνονται με τα κόκαλα, για ν' ανασταίνονται στο τέλος από την μεγάλη τρομπέτα, όπως σκέπτονται οι Προτεστάντες, Καθολικοί, Αντβεντιστές, Πρεσβυτεριανοί, κτλ, θα χρειαζόταν κάποιος να είναι "τρελός" για να αποδεχθεί τέτοια μωρολογία.

Η ανάσταση των νεκρών επιτυγχάνεται μόνο δια μέσου της απόκρυφης σοφίας.

"Αλλά ομιλούμε σοφία θεού μυστηριώδη, την απόκρυφη σοφία, την οποία προόρισε ο Θεός πριν από τους αιώνες για την δόξα μας" (Κορινθίους Α'κεφ.2 στίχος 7).»

Ένας υιός της Ανάστασης έχει τις ακόλουθες δυνάμεις:

1) Έχει δύναμη για να βλέπει και ν' ακούει σ' όλους τους εσωτερικούς κόσμους.

2) Έχει δύναμη για να χειρίζεται τα μυστήρια της ζωής και του θανάτου.

3) Του δίνεται δύναμη για να δικάζει τους ζωντανούς νεκρούς (όλη την ανθρωπότητα).

4) Γεννιέται θεληματικά και ξαναενσαρκώνεται θεληματικά.

5) Έχει δύναμη για να κατευνάζει τις θύελλες ή να τις αποδεσμεύει θεληματικά.

6) Δυνάμεις για να κάνει να σείεται η γη, και να βυθίζει ηπείρους θεληματικά.

7) Δυνάμεις πάνω στην φωτιά και στις λαίλαπες, κτλ.

Ο ΣΑΝΑΤ ΚΟΥΜΑΡΑ, ο γηραιός των Ημερών και Κύριος του Κόσμου, υπήρξε ο ιδρυτής του "Κολλεγίου των ΜΥΗΜΕΝΩΝ" της ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΛΕΥΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ. Αυτό το μεγάλο ΕΙΝΑΙ είναι ένας από τους 4 Θρόνους για τους οποίους ομιλεί η ΑΓΙΑ ΒΙΒΛΟΣ, και ζει στην Ασία από πολλά εκατομμύρια χρόνια, με το ίδιο φυσικό σώμα που αυτός έφερε στην γη από την εποχή της Λε-

μουρίας. Πάνω σ' αυτόν δεν έχει δύναμη ο θάνατος ούτε θα έχει ποτέ, διότι είναι υιός της Ανάστασης και πάνω σε κανέναν υιό της Ανάστασης ο θάνατος δεν έχει δύναμη.

Ο Δάσκαλος ΜΟΡΙΑ, ο Δάσκαλος της Ακτίνας του Άρη, κατοικεί στα Ιμαλάια, στην άκρη ενός δρόμου. Ζει μέσα σ' ένα ταπεινό σπίτι, έχει αναρίθμητους μαθητές και το πραγματικό του σώμα έχει μια ηλικία περισσότερη των 900 (εννιακόσια) χρόνων. Επάνω στον Δάσκαλο Μορία επίσης ο θάνατος δεν έχει δύναμη ούτε θα έχει, διότι ο Δάσκαλος Μορία είναι υιός της Ανάστασης των νεκρών, και πάνω σε κανένα Υιό της Ανάστασης δεν έχει δύναμη ο θάνατος.

Ο θάνατος έχει δύναμη μοναδικά πάνω στους αδύναμους, πάνω στους δειλούς, πάνω στους ζωντανούς νεκρούς, πάνω στα παιδιά της Μεγάλης Πόρνης που δεν έγιναν άξια που δεν είχαν το θάρρος να τελειώνουν με την ακάθαρτη πορνεία τους.

Ο Δάσκαλος ΚΟΥΤ-ΟΥΜΙ, είναι επίσης πολύ γνωστός στην Δύση και ανήκει στην Ακτίνα της Σοφίας, είναι επίσης δυσεξήγητης ηλικίας, και έχει το αγιαστήριό του πάνω στις χιονισμένες κορυφές των Ιμαλαίων. Αυτός είναι άλλος υιός της Ανάστασης, ούτε πάνω σ' αυτόν έχει δύναμη ο θάνατος, διότιο θάνατος έχειδύναμη μόνο πάνω στους ανόητους, πάνω στους πόρνους και πάνω στους μοιχούς.

Ο Δάσκαλος D.K. (DJWAL KHUL,), αυτός είναι άλλος υιός της Ανάστασης. Άλλος Υπέρ-άνθρωπος που γνωρίζει να επωφελείται την σεξουαλική του ενέργεια. Αυτός ο Δάσκαλος ανήκει στην ακτίνα του Ερμή. Βοήθησε την Δασκάλα Ε.Π. Μπλαβάτσκυ, υπαγορεύοντας της μεγάλο τμήμα της "Απόκρυφης Διδασκαλίας".

Κατέχει τώρα το ίδιο σώμα που κατείχε στο έτος 1675, και ο θάνατος δεν έχει δύναμη πάνω σ' αυτόν, διότι είναι υιός της Ανάστασης.

Έρχεται τώρα ο Παύλος της Ταρσού. Αυτός ο Δάσκαλος βρίσκεται τώρα ενσαρκωμένος, και είναι ο Δάσκαλος ΙΛΑΡΙΩΝ. Ο αναφερόμενος Δάσκαλος είναι ο συγγραφέας του τιτλοφορούμενου έργου "Φως στο Μονοπάτι".

Ο Δάσκαλος ΙΛΑΡΙΩΝ αναπτύσσεται στην Ακτίνα της Επιστήμης, είναι ένας Δάσκαλος της Ακτίνας του Ερμή.

Ο Δάσκαλος ΣΕΡΑΠΙΣ, Δάσκαλος της Ακτίνας της Αφροδίτης, είναι άλλος Υιός της Ανάστασης, και είναι ανυπολόγιστης ηλικίας· διευθύνει την παγκόσμια Τέχνη.

Ο Δάσκαλος ΡΑΚΟΤΣΙ, είναι ο ίδιος ο Κόμης Σαι-Ζερμαίν, Ρογκήρος Μπέικον και Φραγκίσκος Μπέικον. Αυτός ο Δάσκαλος διευθύνει την παγκόσμια πολιτική. Τώρα ζει στο Θιβέτ και κατέχει το ίδιο φυσικό σώμα με το οποίο έγινε γνωστός σ' όλες τις Αυλές της Ευρώπης, κατά την διάρκεια των 17ου, 18ου, 19ου αιώνων. Πάνω απ' αυτόν τον Δάσκαλο πέρασαν οι αιώνες χωρίς ο θάνατος να έχει δύναμη πάνω σ' αυτόν, διότι είναι ένας Υιός της Ανάστασης. Αυτός ο Δάσκαλος είναι της Ακτίνας του Δία.

Καθ' ένας απ' αυτούς τους Δασκάλους ανήκει σε μια προσδιορισμένη Ακτίνα, διότι υπάρχουν επτά Ακτίνες της Κοσμικής εξέλιξης:

1 – Σεληνιακή Ακτίνα
2 – Ερμιακή Ακτίνα
3 – Αφροδίτιακή Ακτίνα
4 – Ηλιακή Ακτίνα
5 – Αριανή Ακτίνα
6 – Διακή Ακτίνα
7 – Κρονιακή Ακτίνα

Δεν είναι βέβαιο εκείνο που λένε οι Θεόσοφοι, ότι σε κάθε ΜΥΗΣΗ των Μεγάλων Μυστηρίων, ο Μυημένος θα εισέρχεται σ' άλλη Κοσμική Ακτίνα.

Κάθε Δάσκαλος εξελίσσεται και αναπτύσσεται στην δική του Ακτίνα, και ουδέποτε αλλάζει ακτίνα.

Στους εσωτερικούς κόσμους, κάθε μια από τις 7 Ακτίνες έχει τον δικό της Ναό των Μυστηρίων.

Εγώ, ο ΑΟΥΝ ΒΕΟΡ, Δάσκαλος της Ακτίνας του ΑΡΗ, δίνω μαρτυρία γι' αυτά τα πράγματα, διότι αυτά δεν τα έχω διαβάσει σε βιβλία, όπως κάνουν οι Θεωρητικοί, αλλά γιατί, τα έχω ζήσει. Είμαι ένας Υιός της Ανάστασης, και δίνω μαρτυρία για την Ανάσταση των νεκρών, διότι εγώ, ο ΑΟΥΝ ΒΕΟΡ, αναστήθηκα μεταξύ των ζωντανών νεκρών, και οφείλω σαν ΜΥΣΤΑΓΩΓΟΣ της Νέας ΥΔΡΟΧΟΙΚΗΣ Εποχής, να δώσω μαρτυρία για την Αγία Διδασκαλία του Θεϊκού Ραβί της Γαλιλαίας, ώστε αυτή η Αγία Διδασκαλία του Σωτήρα του κόσμου να διαδοθεί σ' όλη την επιφάνεια της γης χωρίς διάκριση φυλής, φύλου, κάστας ή χρώματος.

Κάθε μια από αυτές τις Ακτίνες έχει τον Αρχηγό της:

1- Αρχηγός της Σεληνιακής Ακτίνας: ΓΑΜΠΡΙΕΛ

2- Αρχηγός της Ερμιακής Ακτίνας: ΡΑΦΑΕΛ

3- Αρχηγός της Αφροδιτιακής Ακτίνας: ΟΥΡΙΕΛ

4- Αρχηγός της Ηλιακής Ακτίνας: ΜΙΚΑΕΛ

5- Αρχηγός της Αριανής Ακτίνας: ΣΑΜΑΕΛ

6- Αρχηγός της Διακής Ακτίνας: ΣΑΤΣΑΡΙΕΛ

7- Αρχηγός της Κρονιακής Ακτίνας: ΟΡΙΦΙΕΛ

Αυτές είναι οι 7 Ακτίνες για τις οποίες τόσο έχουν μιλήσει οι Θεοσοφιστές, και για τις οποίες έχουν αφιερώσει ολόκληρους τόμους, χωρίς να δίδεται ουδέποτε ακριβή και συγκεκριμένη εξήγηση πάνω σ' αυτές. Οι Θεοσοφιστές έχουν περιγράψει τις Ακτίνες μ' έναν τρόπο τόσο νεφελώδη και τόσο αόριστο, που πραγματικά δεν γεμίζουν τους ενδόμυχους πόθους της ψυχής. Οι Θεοσοφιστές είναι αναγκαίο να είναι πιο πρακτικοί. Οι διδασκαλίες της Θεοσοφικής κοινωνίας πράγματι δεν εξυπηρετούν κανέναν.

Κάθε ανθρώπινη ύπαρξη μπορεί να ξέρει σε ποια ακτίνα ανήκει, μετρώντας μόνο τις πλάγιες γραμμές του μετώπου.

Αυτοί που έχουν μία μόνο γραμμή ανήκουν στην ΣΕΛΗΝΙΑΚΗ Ακτίνα.

Αυτοί που έχουν δύο γραμμές, ανήκουν στην ΕΡΜΙΑΚΗ Ακτίνα.

Αυτοί που έχουν τρεις γραμμές ανήκουν στην ΑΦΡΟΔΙΤΙΑΝΗ Ακτίνα.

Αυτοί που έχουν τέσσερις γραμμές ανήκουν στην ΗΛΙΑΚΗ Ακτίνα.

Αυτοί που έχουν πέντε γραμμές ανήκουν στην ΑΡΙΑΝΗ Ακτίνα.

Αυτοί που έχουν έξι γραμμές ανήκουν στην ΔΙΑΚΗ Ακτίνα.

Αυτοί που έχουν επτά γραμμές ανήκουν στην ΚΡΟΝΙΑΚΗ Ακτίνα.

(Κοίταξε στο "Ζωδιακό Κύκλο", από τον ίδιο συγγραφέα).

Όλοι οι δάσκαλοι των Επτά Ακτινών είμαστε "Υιοί της Ανάστασης" όλοι εμείς έχουμε περάσει τις πίκρες του Γολγοθά όλοι εμείς έχουμε πειραματιστεί, μέσα μας, την Ανάληψη του Κυρίου.

Κανένας Δάσκαλος δεν εξέρχεται από την Ακτίνα του, ουδέποτε. Κάθε Δάσκαλος δουλεύει αποκλειστικά στην ακτίνα του. Ο Αρχηγός της Ακτίνας μας είναι ο ΠΑΤΕΡΑΣ μας που βρίσκεται στους ουρανούς. Κανένας Δάσκαλος δεν αφήνει τον ΠΑΤΕΡΑ του που βρίσκεται στους Ουρανούς, ουδέποτε, γι' αυτό λοιπόν είναι αδύνατον για έναν Δάσκαλο να περάσει από μία Ακτίνα σ' άλλη όπως πιστεύουν οι Θεόσοφοι.

Εγώ, ο ΑΟΥΝ ΒΕΟΡ, είμαι υιός του ΠΑΤΕΡΑ μου ΣΑΜΑΕΛ, και μολονότι στο παρελθόν μου εξελίχθηκα κάτω από την αντιβασιλεία διαφόρων πλανητών, ουδέποτε μπόρεσα να βγω από την Ακτίνα του Σαμαέλ, διότι ο ΑΟΥΝ ΒΕΟΡ είναι ένας αποσπασμένος σπινθήρας από τη φλόγα του ΣΑΜΑΕΛ. Έτσι λοιπόν, από τον ΣΑΜΑΕΛ εξήλθα και στον ΣΑΜΑΕΛ επέστρεψα, και σ' όλες μου τις ενσαρκώσεις είχα πέντε γραμμές στο μέτωπο.

Στην Ανάληψη του Κυρίου, το Αστρικό μας σώμα ελευθερώνεται από την άβυσσο και ανέρχεται μέσα από τη φωτεινή αύρα του Πατέρα μας που βρίσκεται στους ουρανούς.

Όταν ο Εσώτερος Δάσκαλος, γονατιστός πάνω στον Ιερό Βωμό της Τρίτης ΜΥΗΣΗΣ των Μεγάλων Μυστηρίων, λαμβάνει την ΜΥΗΣΗ του, τότε πάνω στον Ιερό Βωμό και σαν να κατεβαίνει από το απέραντο γαλάζιο, εμφανίζεται λαμπερός ο ΣΑΝΑΤ ΚΟΥΜΑΡΑ, στου οποίου τ' όνομα λαμβάνονται όλες οι ΜΥΗΣΕΙΣ.

Είναι απερίγραπτη η υπέροχη παρουσία αυτού του Γέροντα των Ημερών.

Τα χιονοσκεπή μαλλιά του πέφτουν πάνω στους ώμους του, και φαίνεται ότι ποτέ δεν έχουν αγγιχτεί από την κόψη ψαλιδιού. Το λευκό γένι του και η μεγαλοπρεπής μορφή του μας αποκαλύπτουν το πορτρέτο του Θεού.

Ο ΣΑΝΑΤ ΚΟΥΜΑΡΑ, με το ημίγυμνο σώμα του και την ράβδο του στο χέρι, μοιάζει μ' έναν Ανταμίτα. Ο ΣΑΝΑΤ ΚΟΥΜΑΡΑ, είναι το αποτέλεσμα χιλιάδων εξαγνισμών.

Την τρίτη ΜΥΗΣΗ των Μεγάλων Μυστηρίων, την λαμβάνει ο Εσώτερος Δάσκαλος στους Ανώτερους Κόσμους της Συνείδησης, και παρίσταται στην ΜΥΗΣΗ του χωρίς υλικά οχήματα κανενός είδους.

Αυτή η παλαιά Διδασκαλία της Μυητικής Ανάστασης τη γνώρισαν όλες οι Γνωστικές αιρέσεις των αρχαίων καιρών, όλες οι Μυητικές κοινωνίες του παρελθόντος: Ναζαρινοί, Περάτες, Πυθαγόρειοι, κτλ. Η Ανάσταση καλλιεργήθηκε στα

Μυστήρια της Αιγύπτου, Ελλάδος, Ρώμης, Βαβυλωνίας, Συρίας, Περσίας, Ινδίας, Μεξικού, Περού, Τροίας, Καρχηδόνας, κτλ.

Η Ανάσταση ήταν η Διδασκαλία των Εσσαίων. Η Ανάσταση ήταν Διδασκαλία όλων των σοφών του παρελθόντος, αυτή είναι η Σοφία των Γνωστικών.

Η ΙΣΙΣ ζει ανασταίνοντας τον ΟΣΙΡΙ, δια μέσου του Ιερού ΦΑΛΛΟΥ.

Η Σοφία του Σεξ, είναι το θεμέλιο κάθε αυθεντικής σχολής Μυστηρίων. Αυτό είναι το Λίγκαμ-Γιόνι των ελληνικών Μυστηρίων.

Η Απολύτρωση διαμένει αποκλειστικά στην "Σεξουαλική Μαγεία".

Δια μέσου της "Σεξουαλικής Μαγείας" και της Τέλειας Αγιότητας, κάθε άνθρωπος μπορεί να μετατραπεί σ' έναν Δάσκαλο των Μεγάλων Μυστηρίων της ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΛΕΥΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ.

Η επιστημονική διαδικασία της Ανάληψης, παράγει στο σώμα του Μυημένου μία διαδικασία Βιολογικής μεταμόρφωσης της οποίας τα συμπτώματα εκφράζονται σε μορφή παρακμής ή οργανικής αδυναμίας, πολύ ειδική όταν φθάνει η ώρα της Δύσης.

Όμως, αυτό δεν σημαίνει αρρώστια ή θα λέγαμε ακριβώς οργανική αδυναμία, αλλά απλώς, περαστικά φαινόμενα, που απορρέουν από τον μετασχηματισμό του Αστρικού σώματος, κατά την διάρκεια αυτών των 40 ημερών της Ανάληψης του Κυρίου.

Είναιλογικό ότι κάθε μετασχηματισμός του Αστρικού σώματος δημιουργεί παρόμοιο μετασχηματισμό στις κυτταρικές καταλυτικές διαδικασίες και στον ήλεκτρο-βιολογικό μηχανισμό των Ενδοκρινών Αδένων, που σαν θαυμάσια εργαστήρια μετατρέπουν τα ΤΑΤΒΑΣ σε διάφορες βιοχημικές ουσίες, των οποίων οι πιο διαφορετικοί συνδυασμοί έρχονται να συμπυκνωθούν τελικά σε ΟΡΜΟΝΕΣ.

Το Αστρικό σώμα έχει την έδρα του στο ΣΥΚΩΤΙ. Εάν εξετάσουμε τη λέξη HIGADO (συκώτι), βλέπουμε ότι έχει τα τρία γράμματα: Ι.Α.Ο.

Ο Δίορφος λέει σ' έναν από τους στίχους του: "Να ξέρετε ότι μεταξύ όλων των Θεών, ο πιο ανυψωμένος είναι ο ΙΑΟ. Ο Άδης είναι ο Χειμώνας. Ο Ζευς, αρχίζει την Άνοιξη. Ο Ήλιος, το Καλοκαίρι. Και με το Φθινόπωρο, επιστρέφει στην δραστηριότητα ο ΙΑΟ, που δουλεύει σταθερά. ΙΑΟ, είναι ο JOVIS-PATER είναι ο JUPITER (Δίας) τον οποίο ονομάζουν οι Ιουδαίοι χωρίς δικαίωμα JAHVE (Γιαχβέ). Ο ΙΑΟ, προσφέρει το ουσιώδες ΚΡΑΣΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ, ενώ ο JUPITER

(Δίας) είναι ένας σκλάβος του Ήλιου" (Γνωστική Εκκλησία του Ουϊρακότσα σελ.97 4η έκδοση).

Είναι ανάγκη ν' αποσπάσουμε το Αστρικό σώμα, από τις κολάσεις του ανθρώπου.

Στην Εσωτερική Κάμαρα που συσχετίζεται με το Ζωδιακό Σημείο της Παρθένου, μας διδάσκεται ότι οι ρίζες του ίδιου του δέντρου της ύπαρξης, βρίσκονται στην κοιλιά. Μια εξέταση σε βάθος πάνω στα έντερα μας επιτρέπει να επιβεβαιώσουμε αυτή τη δήλωση. Παρατηρήστε την περίεργη υπάρχουσα αναλογία μεταξύ των ριζών των δέντρων και των ριζών του δέντρου της ίδιας μας της ζωής. Αυτές οι ρίζες είναι τα έντερα μας, τόσο στενά συνδεδεμένα με το Ζωδιακό σημείο της Παρθένου.

Έτσι όπως οι ρίζες των δέντρων απορροφούν την ζωή τους από την λάσπη της γης για να μετατρέψουν σε θρεπτικό χυμό, που διαχέεται απ' όλες τις φλέβες και τα κύτταρα του δέντρου, έτσι επίσης οι εσωτερικές μας ρίζες εξάγουν σοφά από τις τροφές, τις πιο διαφορετικές ζωτικές αρχές για να θρέψουν μ' αυτές το θαυμάσιο δέντρο της ιδιαίτερης οργανικής μας βιολογίας.

Έτσι όπως στις βαθιές έδρες των ριζών των δέντρων συναντάται η λάσπη της γης, έτσι επίσης στις βαθιές έδρες κάτω από την κοιλιά μας και από το Συκώτι μας, συναντώνται οι κολάσεις του ανθρώπου, υπό τύπου στρωμάτων, σφαιρών ή βυθισμένων κόσμων συγκροτημένων από τα άτομα του μυστικού εχθρού.

Κατά την διάρκεια αυτών των 40 ημερών της Ανάληψης του Κυρίου, οι Δημιουργικές Ιεραρχίες πρέπει να αποσπάσουν το Αστρικό μας σώμα από αυτές τις κολάσεις του ανθρώπου, όπου ξαναζούμε και ανακεφαλαιώνουμε όλες τις καταχθόνιες σκηνές του παρελθόντος μας.

Αυτή η ανακεφαλαίωση αρχίζει από την Ανάσταση του "ΧΡΙΣΤΟΥ" μας.

Αρχίζει η διαδικασία της ανακεφαλαίωσης, ξεκινώντας από την βυθισμένη σφαίρα την πιο καταχθόνια του Σύμπαντος, που έχει χρώμα αίματος και στις τρομερές αβύσσους της ζούνε όλα τα τέρατα και οι κακίες του κόσμου.

Και μετά, ανακεφαλαιώνοντας όλες τις καταχθόνιες σκηνές μας, θα ανυψωνόμαστε λίγο-λίγο μέσω των διαφόρων στρωμάτων, περιοχών ή επιπέδων των ατόμων του μυστικού εχθρού.

Στις δέκα-εννέα ημέρες (19) μετά από την Ανάσταση του "ΧΡΙΣΤΟΥ" μας, κάποιο επίστρωμα η ατομική ουσία του αντίστοιχου Αστρικού της κοιλιάς μας εκριζώνεται από τις Ιεραρχίες.

Το αναφερόμενο επίστρωμα, όμοιο με την επιδερμίδα του ανθρώπινου οργανισμού, φθάνει να είναι σαν την πόρτα των κολάσεων του ανθρώπου, σχηματισμένη από τα άτομα του μυστικού εχθρού.

Αυτή η κλεισμένη πόρτα κρατά φυλακισμένη την Ανθρώπινη Ψυχή μέσα στις αβύσσους του κακού.

Αφαιρώντας αυτό το χονδρό ατομικό επίστρωμα του Αστρικού αντίστοιχου της κοιλιάς μας, οι Δάσκαλοι πρέπει να θεραπεύσουν αυτή την λουρίδα της κοιλιάς μας.

Φυσικά, όλες αυτές οι διάφορες μεταμορφώσεις του Αστρικού μας σώματος, αναπόφευκτα θα πρέπει να αντανακλούν πάνω στην ενδόμυχη οργανική βιολογία μας, προκαλώντας κάποια συμπτώματα περαστικής οργανικής αδιαθεσίας και σποραδικές εκδηλώσεις πείνας στο φυσικό σώμα του Δασκάλου.

Εάν αναλύσουμε το νούμερο 19 έτσι: 1 +9 μας δίνει το σύνολο: 10.

Τώρα λοιπόν, όλη η πρόοδος του ευσεβούς του Μονοπατιού βασίζεται πάνω στα νούμερα 1+2+3+4=10. Τώρα εξηγείται αδελφοί μου, γιατί στις καθορισμένες 19 ημέρες, πρέπει να εκριζωθεί η ατομική πόρτα που κρατά το Αστρικό σώμα φυλακισμένο μέσα στις κολάσεις του ανθρώπου.

Φυσικά, έχουμε να εξηγήσουμε στους μαθητές μας ότι εκείνη η κατάσταση του φυλακισμένου που προείπαμε αναφέρεται μόνο στο ζωτικό βάθος του Αστρικού μας σώματος, δηλαδή, στις ίδιες τις ρίζες του θαυμάσιου Αστρικού μας οχήματος, κλεισμένες μέσα στα βάθη της αβύσσου. Αυτές οι ρίζες γίνονται το βυθισμένο βάθος των ίδιων των ριζών του οργανικού δέντρου.

Αυτές είναι οι κολάσεις του ανθρώπου, απ' όπου πρέπει να αποσπαστεί το Αστρικό μας σώμα. Έτσι λοιπόν, πάνω στο νούμερο 10 βασίζεται όλη η πρόοδος του Σπουδαστή. Πάνω στο νούμερο 10 θεμελιώνονται τα δέκα Σεφιρώτ της Καβάλας. Αυτά τα 10 Σεφιρώτ είναι τα ακόλουθα:

1) ΚΕΤΕΡ, η Σοφία. "Ο Μάγος" του πρώτου Αρκάνο του Ταρώ, του οποίου το αρχέγονο ιερογλυφικό είναι αντιπροσωπευμένο από έναν άνθρωπο.

2) ΤΣΟΚΜΑΧ, η Αγάπη. Η Πάπισσα του Ταρώ. Η Ιέρεια. Η δεύτερη κάρτα του Ταρώ. Η Σελήνη, το αρχέγονο ιερογλυφικό είναι το στόμα του ανθρώπου.

3) ΜΠΙΝΑΧ, η Δύναμη. Πλανήτης Αφροδίτη. Τρίτη κάρτα του Ταρώ. Η Αυτοκράτειρα. Το αρχέγονο σύμβολο είναι ένα χέρι σε στάση του λαμβάνειν.

Αυτά τα τρία Σεφιρώτ είναι η Σεφιρωτική Κορώνα.

Μετά, τα 7 κατώτερα Σεφιρώτ πηγαίνουν με την ακόλουθη τάξη:

4) ΤΣΕΣΕΔ, Δίας, η Θεϊκή ύπαρξη. Ο ΑΤΜΑΝ. Αρχέγονο ιερογλυφικό. Ένα στήθος. Η τέταρτη κάρτα του Ταρώ. Η Φιλευσπλαχνία. Η λεπίδα του Αυτοκράτορα.

5) ΓΚΕΜΠΟΥΡΑΧ, η αυστηρότητα. Η πέμπτη κάρτα του ανθρώπου. Ο Πάπας ή ο Ιεροφάντης του Ταρώ. Ο Άρης ο Πολεμιστής.

6) ΤΙΦΕΡΕΤ, η Αφροδίτη, η ομορφιά. Η αγάπη του Αγίου Πνεύματος. Το αιτιατό σώμα του ανθρώπου. Η έκτη κάρτα του Ταρώ. Ο ερωτευμένος.

7) ΝΕΤΣΑΧ, ο Ερμής. Το άρμα του Ταρώ. Η έβδομη κάρτα. Η Νίκη.

8) ΧΟΔ, η Δικαιοσύνη του Αρκάνο. Η όγδοη κάρτα του Ταρώ. Κρόνος. Η αιωνιότητα του όλου.

9) ΓΙΕΣΟΝΤ, ο Ήλιος. Η ένατη κάρτα του Ταρώ. Ο Ερημίτης, το Απόλυτο.

10) ΜΑΛΚΟΥΤ, το όλο Σύμπαν, η Μαρία ή Παρθένος, η Φύση.

Αυτά τα 10 Σεφιρώτ ζούνε, εξελίσσονται και προοδεύουν στο εσωτερικό της συνείδησης. Ο άνθρωπος είναι το ίδιο το Σεφιρωτικό δέντρο. Είναι πολύ ενδιαφέρον ότι ο άνθρωπος έχει 10 δάκτυλα στα χέρια και ότι ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ συντίθεται από 10 ΕΝΤΟΛΕΣ. Τώρα θα αντιληφθεί ο ευσεβής του Μονοπατιού την σπουδαιότητα του αριθμού 10. Τώρα θα εννοήσουν οι Μαθητές μου γιατί 19 ημέρες μετά από την Ανάσταση του ΧΡΙΣΤΟΥ μας αποσπάται από τους Δασκάλους η ατομική Πόρτα, των κολάσεων του ανθρώπου.

Όταν ο Παύλος από τη Ταρσό έγραψε την Επιστολή του προς τους Φιλιππησίους, ακόμη δεν είχε επιτύχει την Ανάσταση. Ας δούμε τους ακόλουθους στίχους, που θα αποδείξουν την δήλωση μου.

“Αλλά τα πράγματα που για μένα ήσαν κέρδη, τα νόμισα ζημιά δια την αγάπη του ΧΡΙΣΤΟΥ.”

“Μάλιστα δε και νομίζω ότι τα πάντα είναι ζημιά δια την έξοχη γνώση του Ιησού-Χριστού, του Κυρίου μου, δια την αγάπη του οποίου ζημιώθηκα τα πάντα και υπολογίζω ότι είναι ασήμαντα, δια να κερδίσω τον ΧΡΙΣΤΟ.”

“Και να ευρεθώ σ’ αυτόν, μη έχοντας δίκην μου δικαιοσύνη, αυτήν εκ του νόμου, αλλά αυτήν δια της πίστεως του ΧΡΙΣΤΟΥ, την δικαιοσύνη αυτήν την εκ ΘΕΟΥ δια της πίστεως.”

“Δια να γνωρίσω αυτόν και την δύναμη της Ανάστασής του, και των κοινωνιών των παθημάτων του, συμμορφούμενος με τον θάνατόν του.”

“Ίσως επιτύχω την Ανάσταση των νεκρών.” (Τρίτη Μύηση των Μεγάλων Μυστηρίων).

“Όχι ότι έλαβα ήδη το βραβείο, ή ότι έγινα ήδη τέλειος, όμως συνεχίζω, ίσως λάβω αυτό, δια το οποίο και ελήφθη από τον ΧΡΙΣΤΟ-ΙΗΣΟΥ.”

“Αδελφοί, εγώ ο ίδιος δεν στοχάζομαι ότι έλαβα αυτό. Αλλά ένα πράττω, τα μεν οπίσω λησμονώ, εις δε τα εμπρός επεκτείνομαι, τρέχω προς τον σκοπό, δια το βραβείο της άνω κλήσης του θεού, στον Χριστό-Ιησού.” (Φιλιππησίους Κεφ.3 στίχοι 7-14).

Αλλά σήμερα, ήδη ο Παύλος επέτυχε την Ανάσταση, και τώρα βρίσκεται ενσαρκωμένος εκ νέου και είναι ο Δάσκαλος ΙΛΑΡΙΩΝ, συγγραφέας του τιτλοφορούμενου έργου “Φως στο Μονοπάτι”.

Αυτή είναι η παλαιά Διδασκαλία των Πρώτων Πατέρων της Γνωστικο-Καθολικής Εκκλησίας. Σ’ αυτήν την Διδασκαλία ανήκαν ο Βασιλίδης, ο Σατουρνίνος της Αντιοχείας, ο Σίμων ο μάγος, ο Αρποκράτης ιδρυτής διαφόρων μονών στην Ισπανία, ο Μαρκίων του Πόντου, ο Άγιος Θωμάς, ο Βαλεντίνος, ο Άγιος Αυγουστίνος, ο Τερτουλιανός, ο Άγιος Αμβρόσιος, ο Ιρώνιος, ο Ιππόλυτος, ο Επιφάνιος, ο Κλήμης της Αλεξάνδρειας, ο Μάρκος, ο Κερδόνιος, ο Εμπεδοκλής, ο Άγιος Ιερώνυμος, κτλ. Αυτή είναι η παλαιά Διδασκαλία των Ναζαρηνών, των Σετιανών, των Περάτα, των Βαλεντινιανών, των Ιουστινιανών, κτλ. Αυτή είναι η αρχαία Διδασκαλία που έγινε γνωστή σ’ όλες τις αρχαίες σχολές των Μυστηρίων, και που ο Χριστός δίδαξε μυστικά στους 70 μαθητές του. Αυτή είναι η μυστική επιστήμη που εγώ ο ΑΟΥΝ ΒΕΟΡ διαδίδω δημόσια για να αρχίσει η Εποχή του ΥΔΡΟΧΟΟΥ. Αυτή είναι η Μυστική Διδασκαλία του Θεϊκού Σωτήρα. Όλη αυτή η Γνωστική Σοφία βρίσκεται κλεισμένη στο εσωτερικό της ΠΙΣΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ.

Αυτό το βιβλίο συνίσταται από τέσσερα τμήματα. Το πρώτο και το τέταρτο τμήμα δεν φέρουν καμιά επιγραφή, αλλά το δεύτερο μέρος αυτού του βιβλίου φέρει έναν τίτλο στο τέλος που λέει: "Τμήμα από τους τόμους του Σωτήρα". Και στην αρχή αυτού του δεύτερου βιβλίου συναντάται αυτή η άλλη επιγραφή: "Δεύτερο βιβλίο της Πίστης Σοφίας". "Πρόκειται για το κορυφαίο βιβλίο όλων των Γνωστικών Διδασκαλιών, το οποίο δημοσιεύτηκε στα Λατινικά το έτος 1851 από τον Σβαρτς και Πέτερμαν, σύμφωνα μ' έναν Κώδικα του Λονδρέζικου Μουσείου, ονομαζόμενο Ασκενιανό, του οποίου η παλαιότητα ανατρέχει στον 3ο αιώνα, αν και κάποιοι γνωμοδοτούν τον 5ο αιώνα" (Απόδοση από τη Γνωστική Εκκλησία του Κρούμ Χελλερ σελ. 12 Τέταρτη έκδοση).

Έτσι λοιπόν, η εσωτερική διδασκαλία της Ανάστασης, όπως εδώ την διδάξαμε, βρίσκεται κλεισμένη μέσα στα 148 κεφάλαια της "ΠΙΣΤΗΣ-ΣΟΦΙΑΣ", και μέσα στην βαθιά εσωτερική σοφία της Αγίας ΒΙΒΛΟΥ.

Είναι κρίμα που η Δασκάλα Μπλαβάτσκυ δεν συναντήθηκε με τους Γνωστικούς θησαυρούς.

Η Διδασκαλία της Αγίας Γνωστικής Εκκλησίας είναι η Σοφία του Κυρίου Μας Ιησού Χριστού.

Συνεχίζουμε τώρα με τα ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ. Αυτή η λέξη έρχεται από τα ελληνικά, Επιφάνεια είναι η Ανάληψη, αποκάλυψη ή εκδήλωση του ΧΡΙΣΤΟΥ σε μας, μετά από την Ανάσταση του ΧΡΙΣΤΟΥ μας. Αυτή η Ανάληψη μας φέρνει στη ΦΩΤΙΣΗ του Αγίου Πνεύματος, αφού ανακεφαλαιώσουμε όλο μας το παρελθόν, μέσα στην βαθιά άβυσσο του κακού.

Με τα ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ δεχόμαστε την ΦΩΤΙΣΗ, αλλά κατά την διάρκεια των σαράντα προηγούμενων ημερών της Ανάληψης βυθιζόμαστε σε βαθιά σκοτάδια.

Σε πολλούς Αδελφούς φαίνεται πολύ μακρινό και δύσκολο να φθάσουν στις υψηλότατες κορυφές της Ανάστασης, αλλά καθένας που τελειώνει με την πορνεία, θα φθάσει πολύ γρήγορα σ' αυτές τις άρρητες κορυφές.

Η ΒΙΒΛΟΣ μας λέει το ακόλουθο:

"Τίμιος είναι ο γάμος εις όλους και η κλίνη αμίαντος. Αλλά τους πόρνους και τους μοιχούς θα τους κρίνει ο Θεός" (Προς Εβραίους Κεφ.13 §4. Κ. Διαθήκη).

Με αυτό τον στίχο, η ΒΙΒΛΟΣ, που είναι ο λόγος του Θεού, μας διδάσκει ότι η Απελευθέρωση του ανθρώπου διαμένει αποκλειστικά στην Σεξουαλική Μαγεία,

διότι η κλίνη η αμίαντος, χωρισμένη από την πορνεία και την μοιχεία είναι πιθανή μόνο όταν ασκούμε τη Σεξουαλική Μαγεία με την Ιέρεια Σύζυγο, αντί της ακάθαρτης συνουσίας.

“Μήπως κανείς είναι πόρνος ή βέβηλος όπως ο Ησαύ, ο οποίος για ένα φαγητό πώλησε τα πρωτοτόκια του” (Προς Εβραίους Κεφ. 12 §16).

Και έτσι, ακολουθώντας το Μονοπάτι της Αγιότητας, προετοιμαζόμαστε για τα Επιφάνεια και πραγματοποιούμε μέσα μας το ΕΙΝΑΙ Χριστός.

Είναι απαραίτητο ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ να προσεύχεται καθημερινά στον Θεό. Κάθε Προσευχή πρέπει να συνοδεύεται από μια κούπα κρασί και από ένα κομμάτι ψωμί. “Κάντε το στην εμού ανάμνηση” είπε ο θεϊκός Μας ΣΩΤΗΡΑΣ.

Οι Ρωμαίοι Ιερωμένοι μονοπώλησαν το Άγιο ΧΡΙΣΜΑ, και εξ’ αιτίας αυτού, η φτωχή ανθρωπότητα έχασε 20 αιώνες χωρίς αυτό. Προσευχηθείτε πάντοτε, Αδελφοί μου, και μετά μοιράστε το ψωμί και πιείτε το κρασί. Αυτή την εορτάσιμη διδασκαλία την έδωσε ο Άγγελος “ΑΡΟΤΣ”, άγγελος της προσταγής.

Κάθε πρόσωπο μπορεί, μόνο του, να προσεύχεται και να επιμένει στο μοίρασμα του ψωμιού και του κρασιού.

Η πιο δυνατή προσευχή είναι το ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ.

Το ψωμί και το κρασί θα τοποθετούνται πάντοτε πάνω σ’ ένα καθαρό κι αρωματισμένο πανί. Το ψωμί και το κρασί μπορούν μόνο να το φέρουν στο στόμα μετά από τη ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

Με το ψωμί και με το κρασί εισέρχονται στον ανθρώπινο οργανισμό δισεκατομμύρια Χριστικά άτομα που έρχονται να αφυπνίσουν όλες μας τις κρυφές δυνάμεις.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, με την ιδιότητά του, του Κοσμικού Χριστού, είπε: “Εγώ είμαι το ψωμί της ζωής, εγώ είμαι το ζωντανό ψωμί. Εάν κάποιος θα φάει αυτό το ψωμί, θα ζήσει αιώνια. Αυτός που τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου, κατοικεί μέσα μου και εγώ σ’ αυτόν”.

Τώρα, με αυτή την διδασκαλία, κάθε ανθρώπινη ύπαρξη θα μπορεί να Χριστικοποιηθεί δια μέσου της Σεξουαλικής Μαγείας και του Αγίου Χρίσματος της Ευχαριστίας.

Όλοι οι Αδελφοί πρέπει να έχουν πάντοτε στο χέρι το ψωμί και το κρασί και να επιμένουν καθημερινά στο Άγιο ΧΡΙΣΜΑ.

Τη ΠΡΟΣΕΥΧΗ την κάνουμε πάντοτε γονατιστοί.

Πρέπει να ξέρουμε να Προσευχόμαστε: Η προσευχή είναι επικοινωνία με το Θεό.

Όταν ο Άγγελος ΑΡΟΤΣ, ο Άγγελος της προσταγής, μου δίδαξε αυτό το θαυμάσιο κλειδί του ΓΝΩΣΤΙΚΟΥ ΧΡΙΣΜΑΤΟΣ, επίσης μου δίδαξε να Προσεύχομαι.

Είναι ανείπωτες εκείνες οι άφατες στιγμές κατά τις οποίες ο Άγγελος ΑΡΟΤΣ, με την μορφή Παιδιού, γονατισμένος και με ενωμένα χέρια πάνω στο στήθος, σήκωνε τα αγνότατα μάτια του προς τον ουρανό. Η μορφή του έμοιαζε σαν φωτιά σ' εκείνη την στιγμή, και γεμάτος από βαθιά αγάπη, αναφωνούσε: "Κύριε, Κύριε, μην με αφήσεις να πέσω, μη με αφήσεις να βγω ουδέποτε από το φως, κτλ." Μετά μοίρασε το ψωμί και μας έδωσε να φάμε και ενέχυσε στο εσωτερικό ενός μικρού δοχείου από ασήμι, το κρασί το σέρβιρε μέσα σε κάποιες κούπες και μας έδωσε να πιούμε.

Αυτού του αγγέλου πλέον δεν χρησιμοποιούν το παλαιό ΣΕΛΗΝΙΑΚΟ Αστρικό, μόνο χρησιμοποιούν το Ανώτερο Αστρικό, τον Βενιαμίν μας, και γι' αυτό μοιάζουν με παιδιά απερίγραπτης ομορφιάς.

Αυτοί είναι οι υιοί της Ανάστασης, αυτοί είναι οι Υιοί της ζωής και από τα αμόλυντα μέτωπά τους εξέρχονται μόνο τρομερές αστραπές.

Με την βοήθεια αυτών των αγγέλων, μπορεί κάποιος να μεταφερθεί με σώμα από σάρκα και οστά σε κατάσταση "Τζίνας" στους πιο απομακρυσμένους τόπους της γης. Κατά την διάρκεια των στιγμών μετάβασης μεταξύ της αγρυπνίας και του ύπνου, μπορεί να επικαλεσθούμε οποιονδήποτε Άγγελο από αυτούς, ικετεύοντάς τον, για να μας μεταφέρει με το φυσικό σώμα στον τόπο που επιθυμούμε, και εάν ο άγγελος θεωρήσει ότι είναι δίκαιη η αίτηση μας, θα μας μεταφέρει στο επιθυμητό μέρος. Θα αρκεί να σηκωθούμε από το κρεβάτι γεμάτοι από πίστη, αλλά διατηρώντας τον ύπνο. (Βλέπε Κεφ.12 των Πράξεων Κ. Διαθήκη)

Ο Βενιαμίν ενός Δασκάλου είναι μια θαυμάσια απόκτηση. Για έναν Δάσκαλο αρκεί να διαλογιστεί σ' ένα καθορισμένο πρόσωπο ή μακρινό τόπο, για να ευρεθεί εκεί σε λίγες στιγμές, βλέποντας και ακούγοντας όλο αυτό που συμβαίνει.

Καθώς πλέον πλησιάζουν οι ημέρες της Ανάληψης του Δασκάλου αυτός αρχίζει να αντιλαμβάνεται στους ανώτερους κόσμους της συνείδησης, εκεί όπου το Φως του Πνεύματος απαστράπτει, έναν κλεισμένο Ναό του οποίου οι πόρτες ανοίγονται στις 40 ημέρες για να τον δεχθούν και να τον επιδοκιμάσουν σαν αυθεντικό κάτοικο των άρρητων κόσμων του αγνού Πνεύματος, όπου λάμπει η άρρητη αγάπη του ΠΑΤΕΡΑ.

Ο Δάσκαλος θαυμάζει εκστατικός εκείνον τον έξοχο άρρητο ναό, επάνω στον τριγωνικό θόλο του οποίου αναπαύεται το λευκό περιστέρι του Αγίου Πνεύματος, με το Θεϊκό του πορτρέτο του Γέροντα.

Μέσα στον Εσωτερικό Δάσκαλο, στον οποίο απορροφήθηκε ολοκληρωτικά ο αγαπητός μας Βενιαμίν, πάλλεται έντονα η Θεϊκή μας συνείδηση.

Τώρα λοιπόν, πρέπει να γνωρίζουμε ότι μεταξύ της Θεϊκής μας συνείδησης και του παλαιού Αστρικού, υπάρχει ευτυχώς μια τρομερή ακτίνα του ΚΟΣΜΙΚΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, δηλαδή, ο Τρίτος Βαθμός της Δύναμης της Φωτιάς, που ενώνει το παλαιό Αστρικό με την Θεϊκή μας συνείδηση.

Αυτή η Χριστική Ακτίνα είναι ο Μεσολαβητής μεταξύ του Αστρικού και του Εσωτερικού Δασκάλου, μέσα στο οποίο κλυδωνίζεται η άρρητη ζωή του Βενιαμίν μας.

Η Χριστική Ακτίνα ή Κουνταλίνι του Αστρικού σώματος γίνεται λοιπόν, σαν το Ιερό Χέρι του Θεϊκού Σωτήρα του Κόσμου, που μας βγάζει από την άβυσσο και μας αποσπάει από τα σκοτάδια για πάντα.

Είναι σαν το σωτήριο χέρι του Δάσκαλου, που απλώνεται προς εμάς για να μας υψώσει μέχρι τον άρρητο Ναό του ΠΑΤΕΡΑ.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ έρχεται σ' εμάς σαν ένας κλέφτης μέσα στη νύχτα, όταν δεν τον περιμένουμε. Το ξύπνημα της Κουνταλίνις του Αστρικού Σώματος ή Χριστικής Ακτίνας, είναι σαν μια τρομερή αστραπή. Στην αρχή της, η Αστρική Κουνταλίνι (Ακτίνα του Ιησού Χριστού) έχει ένα ωραίο αστραφτερό λευκό χρώμα, αλλά όταν πλέον αυτή φθάσει στην ολική της ανάπτυξη, τότε έχει ένα υπέροχο χρυσό χρώμα, γεμάτο από απερίγραπτη λάμψη.

Και είναι δια μέσου του Τρίτου Βαθμού Δύναμης της Φωτιάς, που ο Χριστός εκπληρώνει τον εγγυητικό του λόγο μ' εκείνη την επίσημη συμφωνία, υπογράφοντας με αίμα στο συμβάν του Γολγοθά.

Όταν ο Τρίτος Βαθμός της Δύναμης της Φωτιάς επιτύχει να βγει από το ανώτερο μέρος του Κρανίου, λαμβάνει τη Μυστική μορφή ενός λευκού περιστεριού με κεφάλι Γέροντα. Είναι το περιστέρι του Αγίου Πνεύματος, που τώρα κατοικεί πάνω στον τριγωνικό Θόλο εκείνου του άρρητου Ναού, περιμένοντας την ύψιστη ώρα, την άφατη στιγμή κατά την οποία συμπληρώνονται οι ημέρες του Δασκάλου και ανοίγονται οι πόρτες εκείνου του Ναού του Πατέρα.

Στις πόρτες εκείνου του μεγαλειώδους Ναού, όπου αστράφτει το φως του ΠΑΤΕΡΑ, είναι ορατές οι δύο Εικόνες του Αστρικού μας, περιμένοντας την επίσημη ώρα κατά την οποία οι πόρτες ανοίγονται.

Κατά τις 33 ημέρες καταχθόνιας ανακεφαλαίωσης μέσα στην άβυσσο, τα τρία μας κατώτερα οχήματα, ή καλύτερα θα έλεγα η ψυχική συνείδηση των τριών κατώτερων οχημάτων, εξετάζεται με Φωτιά.

Είναι ανάγκη να εξεταστούν αυτά τα τρία κατώτερα οχήματα, με σκοπό να γνωρίσουν το αποτέλεσμα της καταχθόνιας ανακεφαλαίωσης στην άβυσσο.

Τότε ένας Ιεράρχης ρίχνει τρία ψωμιά στο έδαφος και αυτά τα τρία ψωμιά εκρήγνυνται σαν εκρηκτικές βόμβες, και μετατρέπονται σε φλογερή φωτιά.

Και εκεί μέσα στις τρεις φλόγες της φλογερής φωτιάς, βλέπουμε τότε τρεις ωραίες παρθένες υπομένοντας την δοκιμασία της φωτιάς.

Αυτές οι τρεις παρθένες είναι η ψυχική συνείδηση και οι αιθερικές αρχές των σωμάτων μας Φυσικού, Ζωτικού και Αστρικού.

Εάν κάποια από αυτές τις κυρίες ή ωραίες νεαρές θα υποκύψει μέσα στην φωτιά, καλύτερα θα έλεγα, θα φύγει ή θα τρέμει από φόβο ή θα λιποθυμήσει μέσα στις πύρινες φλόγες, τότε θα διαπιστωθεί με αυτή την εξέταση, ότι ακόμη η πέτρα μας ήταν κακώς επεξεργασμένη.

Ο Δάσκαλος σ' αυτή την περίπτωση θα πάρει αναβολή, μέχρι να στιλβώσει με τον σκληρό σμυριγδοτροχό του πόνου, κάθε μία από τις πλευρές της.

Και όταν ήδη το διαμάντι της Ψυχής μας έχει στιλβωθεί καλά και αστράφτει, με όλη του την μεγαλοπρέπεια, τότε βεβαίως είναι ολοκληρωτικά προετοιμασμένος για την Ανάληψη του Κυρίου.

Αυτές οι τρεις παρθένες, είναι η Ψυχή καθ' ενός από τα τρία μας κατώτερα οχήματα.

Για να επιτύχουμε την Ανάληψη, πρέπει να βγάλουμε από καθ' ένα από τα τρία κατώτερά μας οχήματα, ένα ψυχικό εκχύλισμα, αγνό και ωραίο.

Αυτά τα τρία σώματα αμαρτίας πρέπει να μας δώσουν μια Τριαδική Θεϊκή Ψυχή, για τον Θεό και για τον ΠΑΤΕΡΑ.

Αυτό είναι το μυστήριο του ΜΠΑΦΟΜΕΤ.

Τα σώματα μας Φυσικό, Ζωτικό και Αστρικό, είναι θαυμάσια.

Πανευτυχής ο άνθρωπος που φούσκωσε μέσα του η επιθυμία του γι' αυτά. Δεν θα ντροπιάζονταν όταν θα μιλούσαν με τους εχθρούς των στις πύλες". (Π. Διαθήκη, Ψαλμοί Κεφ. 127 στίχος 5)

Σ' αυτήν την εξέταση βλέπουμε ένα τέταρτο ψωμί που δεν εισέρχεται, σε κατάσταση ανάφλεξης, διότι αυτό συμβολίζει το Διανοητικό σώμα και την Τέταρτη Μύηση των Μεγάλων Μυστηρίων, στην οποία έχει είσοδο μόνο ο Δάσκαλος, μετά την Ανάληψη.

Όταν ο Δάσκαλος βγει νικητής από αυτή την δοκιμασία των 33 ημερών, τότε του δείχνεται μια παλιά και ελαττωματική λάμπα, που αντιπροσωπεύει τον παλαιό μας βυθισμένο κόσμο, και του λέγεται: "Αυτή πλέον δεν εξυπηρετεί".

Απλά, πλέον το παρελθόν έδωσε τον καρπό του, και το ψεύτικο Φως των καταχθόνιων Εωσφόρων και το ψεύτικο φως της λογικής, πλέον δεν εξυπηρετούν κανένα. Τώρα χρειαζόμαστε ένα νέο φως, το φως του Αγνού Πνεύματος, το Φως του ΧΡΙΣΤΟΥ, το άφατο Φως του ΠΑΤΕΡΑ.

Αφού, περάσουν οι 33 ημέρες, και μετά από την εξέταση στην οποία υποβλήθηκε η Τριαδική Ψυχή, των οχημάτων μας Φυσικού, Ζωτικού και Αστρικού, ο Δάσκαλος αποκτά τρομερές εξουσίες πάνω στις καταχθόνιες δυνάμεις της αβύσσου.

Εξουσιάζοντας τους ερωτικούς πειρασμούς κατά την διάρκεια αυτής της Αγίας ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ, ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ κλέβει όλες τις δυνάμεις από τον διάβολο και γίνεται παντοδύναμος και ισχυρός.

Προκαλείται μια μετατροπή στον μεταλλικό ήχο της φωνής του.

Τότε πλέον οι φλογεροί πειρασμοί δεν προκαλούν σ' αυτόν, εκείνες τις καταστάσεις φλογερών ερεθισμών. Έχει κλέψει την ΦΩΤΙΑ από τον Διάβολο, και τότε πλέον ο Διάβολος δεν έχει κανέναν Μέντεζ. Αυτό είναι το τρομερό μυστικό του

ΜΠΑΦΟΜΕΤΟ. Το φως βγαίνει από τα σκοτάδια και το ρόδο που μυρώνει τον αέρα με τα εξαίσια αρώματα του, εξάγει το θαυμάσιο άρωμά του από το εσωτερικό της ίδιας της λάσπης της Γης. Το Μυστήριο του ΜΠΑΦΟΜΕΤΟ, είναι απλώς ένα Μυστήριο Αλχημείας.

Μετά από αυτές τις 33 ημέρες, τα οργισμένα κύματα του παραπλανητικού πειρασμού, μάταια θα κτυπούν με την λαγνεία τους την ατσαλένια ασπίδα του πολεμιστή.

Ο Δάσκαλος γίνεται τώρα από χάλυβα, και τα πάθη πλέον δεν προκαλούν σ' αυτόν, το μαρτύριο του Ταντάλου, το τρομερό πάθος της συνουσίας.

Τώρα ο Δάσκαλος είναι ένας δικτάτορας της δύναμης, τώρα ο Δάσκαλος είναι ένας τρομερός πολεμιστής, διότι έκλεψε την δύναμη από τον διάβολο, και τα τρομερά σκοτάδια φεύγουν φοβισμένα.

Πριν, τα εξοργισμένα κύματα της Κόκκινης θάλασσας τον κοιτούσαν με άπειρη πρόκληση και ο Δάσκαλος υπέφερε την τρομερή φλόγα της δίψας, των παθών εναντίον των οποίων έπιανε γενναίος το σπαθί της θέλησης. Τώρα τα εξοργισμένα κύματα της Κόκκινης θάλασσας τον κοιτούν τρομαγμένα, και τα σκοτάδια κλαίγοντας φεύγουν φοβισμένα.

Πριν, ο Δάσκαλος ήταν σαν μια προκλητική παρθένα για τα σκοτάδια, αλλά τώρα τα τρομοκρατημένα σκοτάδια τον κοιτούν σαν ένα τέρας που τους έκλεψε την δύναμη και τα άφησε άοπλα.

Αυτό είναι, το Μυστήριο του Αρσενικού Τράγου του Μεντέζ. Αυτό είναι το τρομερό μυστικό του ΜΠΑΦΟΜΕΤΟ.

Τα πόδια των Θρόνων των Δασκάλων είναι φτιαγμένα από τέρατα και τα Ιερά αντικείμενα των Ναών στηρίζονται πάνω σε ζωικές βάσεις.

Τρεις μέρες πριν από την Ανάληψη του Κυρίου, ο Μυημένος αρχίζει να εισέρχεται σε περιοχές άρρητης ομορφιάς, διότι η Φύση δεν κάνει άλματα: (NATURA NON FACIT SALTUS).

Η ημέρα πάντοτε έρχεται μετά από την Αυγή, και ο άνθρωπος πρέπει να είναι πρώτα παιδί και έφηβος.

Στις 37 ακριβώς ημέρες, ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ μέσα στο Αστρικό του σώμα πρέπει να αναθεωρήσει τους 12 Ζωδιακούς αστερισμούς στο εσωτερικό των οποίων ανα-

πτύχθηκε και εξελίχθηκε, με τον ανάλογο τρόπο, που το έμβρυο αναπτύσσεται και εξελίσσεται μέσα στο εσωτερικό του μητρικού μοναστηριού.

Ο Ζωδιακός είναι η Μήτρα του Ηλιακού μας Συστήματος και η Κοσμική Μήτρα των Ψυχών μας.

Κάθε ένας από τους Ζωδιακούς Αστερισμούς έχει το ιδιαίτερο του χρώμα.

Το Φως του ΛΕΟΝΤΟΣ, έχει ένα ωραίο κίτρινο χρυσό χρώμα και ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ ελέγχει όλους τους 12 Ζωδιακούς Αστερισμούς σε αντίστροφη τάξη μέχρι να φθάσει στον ΛΕΟΝΤΑ. Αυτός ο Αστερισμός διοικεί την Καρδιά που είναι ο Ναός του "ΕΣΩΤΕΡΟΥ". Τώρα θα εξηγηθεί στους Μαθητές μας, γιατί περιφερόμαστε όλο τον Ζωδιακό μέχρι να φθάσουμε στον ΛΕΟΝΤΑ.

Εμείς είμαστε υιοί των κυρίων της Φλόγας της οποίας η κατοικία είναι ο Αστερισμός του ΛΕΟΝΤΑ. Η δική μας εξέλιξη αρχίζει και τελειώνει στον ΛΕΟΝΤΑ.

Πνευματικά, κάθε ανθρώπινο Πνεύμα έχει τον ΠΑΤΕΡΑ του που βρίσκεται στους Ουρανούς, αλλά οι κύριοι της Φλόγας μας προίκισαν με Πνευματικό Σώμα και με Σαρκικό σώμα και είναι από αυτή την άποψη ότι εμείς είμαστε Υιοί των κυρίων της Φλόγας.

Το Φως είναι Σπερματική Ουσία. Και το Σπέρμα των 12 Ζωδιακών Αστερισμών, μας ανέπτυξε στο εσωτερικό της Μήτρας αυτού του Ζωδιακού.

Το Φως πάντοτε συνοδεύεται από τον φωτεινό λόγο.

Το υπόστρωμα της ομιλούμενης λέξης, είναι η λέξη SOLAR. Ήδη γνωρίζουμε ότι ο ΛΟΓΟΣ ηχεί. Τώρα λοιπόν: υπάρχουν 24 φωνήεντα που βλέπει και ακούει ο ΜΥΗΜΕΝΟΣ: Αυτά τα 24 φωνήεντα ανταποκρίνονται στα 12 Ζωδιακά σημεία.

Οι 24 μελωδίες του Ζωδιακού, αντηχούν σ' ολόκληρη την Δημιουργία με όλη την μεγαλειώδη ευφορία του Μαχαβαντάρα. Αυτός είναι ο λόγος του Θεού, που στηρίζει το Σύμπαν σταθερά στην πορεία του. (Βλέπε "Λόγος, Μάντραμ, Μαγεία" του Κρουμ Χέλλερ, (Ουιρακότσα).

Αφού συμπληρωθεί η Αγία ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ, έρχεται η Ανάληψη του Κυρίου, και τον ΜΥΗΜΕΝΟ τον υποδέχονται τότε με μεγάλη γιορτή και εξαίσια μουσική σ' εκείνον τον άρρητο ναό του βασιλείου του Πνεύματος.

Είναι ενδιαφέρουσα η νύχτα της ΑΝΑΛΗΨΗΣ.

Το σπίτι του ΜΥΗΜΕΝΟΥ είναι πλημμυρισμένο από εκατομμύρια μαύρους μάγους, που γεμάτοι από θυμό επιχειρούν ν' αρπάξουν τον Δάσκαλο, προσβεβλημένοι με το να βλέπουν να τους διαφεύγει μια επιπλέον Ψυχή για το άρρητο βασίλειο του Φωτός.

Ο Δάσκαλος πρέπει να ζητά στο Ναό, το περιστέρι του Αγίου Πνεύματος.

"Και εγώ σας λέγω: Ζητήστε και θα σας δοθεί, Αναζητήστε και θα βρείτε· κτυπήστε και θα σας ανοίγουν". Διότι όποιος ζητά λαμβάνει, και αυτός που αναζητά ευρίσκει" και σ' αυτόν που κτυπάει θα του ανοίξουν".

"Και εάν κάποιος από σας είναι πατέρας, και ο υιός του, του ζητήσει ψωμί, μήπως θα του δώσει μια πέτρα; και εάν ψάρι, μήπως αντί για ψάρι θα του δώσει φίδι;".

"ή εάν ζητήσει αυγό, μήπως θα του δώσει σκορπιό;".

"Εάν λοιπόν εσείς όντας πονηροί, ξέρετε να δίνετε καλά δοσίματα στα παιδιά σας, πόσο μάλλον ο Ουράνιος Πατέρας σας, θα δώσει το Άγιο Πνεύμα σ' αυτούς που το ζητούν από αυτόν". (Κ. Διαθήκη Λουκάς Κεφ.11 στίχοι 9-13).

Η Ανάληψη του Κυρίου αναγγέλλεται από τέσσερεις αγγέλους του Ναού, που στρεφόμενοι προς τα 4 κύρια σημεία της γης, παίζουν ο καθένας την τρομπέτα του και τότε ο Υιός, δηλαδή, το Αστρικό μας, ανέρχεται προς τα επάνω, προς τους Ουρανούς, και έτσι εκπληρώνονται οι Άγιες Γραφές, που κατά γράμμα λένε το ακόλουθο:

"Αλλά θα λάβετε δύναμη, όταν επέλθει το Άγιο Πνεύμα επάνω σας. Και θα είσθε εις εμένα μάρτυρες και στην Ιερουσαλήμ και σ' όλη την Ιουδαία και την Σαμάρεια, και μέχρι το τελευταίο μέρος της γης.

Και αφού είπε αυτά, βλέποντάς τον αυτοί, ανελήφθη και σύννεφο τον πήρε από τα μάτια τους" (Πράξεις Αποστόλων, Κεφ.1 στίχοι 8,9).

Από αυτή την στιγμή ο Δάσκαλος είναι δεκτός από επάνω, στους ανώτερους κόσμους της συνείδησης και οι 7 Λέξεις του Γολγοθά τον κάνουν Παντοδύναμο και ισχυρό.

"Και όταν έρθει ο Υιός του ανθρώπου με τη δόξα του, και όλοι οι Άγιοι άγγελοι μαζί του, τότε θα καθίσει πάνω στον θρόνο της δόξας του" (Ματθαίος Κεφ.25 στίχος 31).

Ο Υιός του ανθρώπου είναι η Ψυχή μας, που τώρα κάθεται πάνω στον θρόνο της δόξας.

"Όποιος νικάει θα του δώσω να καθίσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως και εγώ νίκησα, και κάθισα μαζί με τον Πατέρα μου στον θρόνο του". (Αποκάλυψη Κεφ.3 στίχος 21).

Ο θρόνος του "ΕΣΩΤΕΡΟΥ" είναι ο Θρόνος του ΠΑΤΕΡΑ και αυτός που νικάει κάθεται με τον "ΕΣΩΤΕΡΟ" του στον θρόνο του. Και έτσι εκπληρώνεται η υπόσχεση από τον ΧΡΙΣΤΟ στο βουνό του Γολγοθά.

Γι' αυτό ήταν που ήλθε ο ΧΡΙΣΤΟΣ, για να σώσει την ανθρωπότητα, και με αυτή την μορφή και με αυτό τον τρόπο είναι που την σώζει. Λένε οι Γνωστικές Γραφές έτσι:

"Και ο Ιησούς, ο Μέγας Θεϊκός Γνωστικός Ιερέας έψαλλε ένα γλυκό άσμα προς έπαινο του Μεγάλου ΟΝΟΜΑΤΟΣ και είπε στους μαθητές του: Ελάτε προς εμένα. Και, αυτοί έτσι το έκαναν. Τότε απευθύνθηκε προς τα 4 σημεία του ορίζοντα, άπλωσε το ήσυχο βλέμμα του και πρόφερε το βαθιά Ιερό Όνομα: Γιεού και, τους ευλόγησε και τους φύσηξε στα μάτια"

"Κοιτάξτε προς τα επάνω, αναφώνησε. Ήδη είστε διορατικοί".

"Αυτοί τότε σήκωσαν το βλέμμα προς τα εκεί όπου ο Ιησούς τους έδειχνε και είδαν ένα Μέγα ΦΩΣ που κανένα ανθρώπινο ον δεν θα μπορούσε να περιγράψει".

"Και ο Μέγας Ιερέας Ιησούς είπε: Απομακρύνετε το βλέμμα από αυτό το μέγα ΦΩΣ και κοιτάξτε προς την άλλη πλευρά. Τότε είδαν μια μεγάλη Φωτιά, Νερό, Κρασί και Αίμα".

"Και ο Μέγας Ιερέας συνέχισε: Αληθινά σας λέω ότι έχω φέρει στον κόσμο ουδέν, ειμή τη Φωτιά, το Νερό, το Κρασί και το Αίμα της Απολύτρωσης. Έχω φέρει τη Φωτιά και το Νερό από τον τόπο του Φωτός, από εκεί όπου ευρίσκεται το Φως. Και έχω φέρει το Κρασί και το Αίμα από την κατοικία του ΜΠΑΡΜΠΕΛΟΣ. Αφού πέρασε κάποιος χρόνος, ο Πατέρας μου έχει στείλει το Άγιο Πνεύμα με μορφή Λευκής Περιστεράς. Αλλά ακούστε: η Φωτιά το Νερό και το Κρασί είναι για τον εξαγνισμό και τη συγχώρεση των αμαρτιών. Το Αίμα το οποίο μου δόθηκε μόνο ως σύμβολο του σώματος αυτού που έλαβα στην κατοικία του ΜΠΑΡΜΠΕΛΟΣ από την Μεγάλη Δύναμη του Συμπαντικού Θεού."

“Το Άγιο Πνεύμα όπως σε μένα κατέρχεται και σε όλους και πρέπει να μας φέρει όλους στον τόπο του Φωτός. Γι’ αυτό σας έχω πει ότι έχω έλθει για να φέρω Φωτιά στη Γη, που είναι το ίδιο με το να κατέβω για να απολυτρώσω τις αμαρτίες του κόσμου διαμέσου της Φωτιάς”.

“Και γι’ αυτό ο Ιησούς επανέλαβε: Εάν ξέρατε και εάν γνωρίζατε το Μέγα Δώρο του Θεού, εάν αντιλαμβανόσασταν ποιος είναι αυτός που σας μιλά και σας λέει: Δώστε μου να πιω, θα με ικετεύατε να σας έδινα από την Αιώνια Πηγή, που είναι πηγή γλυκιάς αμβροσίας, και θα σας μετέτρεπε στην ίδια την Πηγή της Ζωής”.

“Και πήρε το Δισκοπότηρο, το ευλόγησε, και το προσέφερε σε όλους λέγοντας:

“Αυτό είναι το Αίμα της Συνθήκης το οποίο χύθηκε για εσάς δια να σας απολυτρώσει από την αμαρτία, και γι’ αυτό εισήχθη η λόγχη στο πλευρό μου, ώστε να αναβλύσει από την πληγή μου Αίμα και Νερό”.

“Και ο Μέγας Ιερέας Ιησούς είπε στους δικούς του: Φέρτε μου Φωτιά και κλαδιά αμπέλου, και έτσι το έκαναν. Τοποθέτησε τότε τη Θυσία πάνω στο Βωμό, και ένα δοχείο με κρασί στα δεξιά του.”

“Και έβαλε άρτο ανάλογα με αυτούς που τον άκουγαν, και ο Μέγας Ιερέας Ιησούς, παρέμεινε ενδεδυμένος με λευκά ενδύματα, τον οποίον και μιμήθηκαν οι Απόστολοι”.

“Αυτό είναι το σώμα μου, λάβε το για την απολύτρωσή σου”.

“Αυτό είναι το αίμα μου, λάβε το γιατί έχει χυθεί για να απολυτρώνει τον κόσμο”. (Από την Μεγάλη Λειτουργία).

Αυτό είναι το Μήνυμα του ΥΔΡΟΧΟΟΥ: αυτό είναι το Μήνυμα της Νέας Εποχής.

“Και εάν κάποιος αφαιρέσει από τα λόγια του βιβλίου αυτής της προφητείας, ο Θεός θα αφαιρέσει το μέρος του από το βιβλίο της ζωής, και από την άγια πόλη, και από τα γραμμένα σ’ αυτό το Βιβλίο”.

“Αυτός που δίνει μαρτυρία δι’ αυτά, λέει: “Ναι, έρχομαι ταχέως. Αμήν. Ναι, έλα, Κύριε Ιησού”.

“Η χάρη του Κυρίου Μας Ιησού Χριστού είθε να είναι με όλους σας. Αμήν. (Αποκάλυψις Κεφ.22 στίχοι 19,20,21).

SAMAEL AUN WEOR